

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhastós petitsor egyszeri hirdetésre 20 fill. Többszörös hirdetésre jutányosabb. Nyilntér: minden sor 30 fill.

Az Eperjesi Széchenyi-kör
s az Eperjesi Kereskedők és Keresk.-ifjak Egyletének
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség: Eperjesen, Fő-utca 55. sz.
Kiadóhivatal: Kósch ÁRPÁD könyvnyomtató-intézete
Eperjesen, Fő-utca 59. sz.

A vízvezetéki kölcsön.

A legközelebbi napokban a vízvezeték kérdésében döntő ponthoz jutunk: a városi képviselőtestületnek határoznia kell a beérkezett pályázatok felett, valamint a vízvezeték létesítéséhez szükséges pénzüsszegnek a megszerzése felől.

Az utolsó közgyűlésen — múlt év decz. havában — a képviselőtestület nem találta elfogadhatónak a kölcsön tárgyában akkor érkezett ajánlatokat, hanem célszerűbbnek vélte a pénzüsszónokban esetleg beálló kedvezőbb fordulatot bevárni.

A képviselőtestületnek ezen, érett megfontolás után hozott határozata ellen a közönség köréből hangok merültek fel, a melyek oda konkludáltak, hogy ilyenképen magának a vízvezeték létesítésének a kérdése is elodáztatik; e hasábkon is olvastam ilyen irányú aggályokat, de még az idei farsang XX. SZÁZAD című helyi lapjának szellemes vezércikkírója sem kímélte meg a képviselőtestületet néhány szatirikus vágástól.

Jelen cikkemnek a célja eloszlatni a felmerült aggályokat és felhívni a közönségre, de különösen a képviselőtestületi tagoknak a figyelmét azon momentumokra, a melyek kell, hogy irányadók legyenek a kölcsönkérdés eldöntésénél.

Azoknak, a kik a képviselőtestület utolsó állásfoglalását helytelenítik, egyrészt téves a kiindulási alapjuk, a mennyiben a vízvezetéki mű létesítését és a kölcsönt egységes dolognak tekintik, másrészt elfelejtik, hogy különbséget kell tenni magánember és város között.

A vízvezetéki mű létesítése és a kölcsön két teljesen különálló kérdés; a kettő között igen laza az összefüggés, mindössze annyi, hogy a felveendő kölcsönt a vízvezeték céljaira kell fordítani. A két kérdést tehát lehet ugyan, de nem kell okvetlenül együttesen tárgyalni; ez tisztán célszerűségi kérdés.

A magánembernek, ha valamilyen nagyobb vállalatba fog, előzetesen kell magának biztosítania a szükséges pénz megszerzését; másként áll azonban a dolog az olyan közületnél, a milyen egy város, a melynél nem lehet kétség az iránt, hogy kölcsönt kapjon. Egy városnak — bármilyen rosszak legyenek a pénzüsszónok — mindig megvan a hitele, itt csak a részlet-

kérdések: a kölcsön feltételének módozatai bírálandók meg a célszerűség szempontjából.

A vízvezeték tehát meg lesz — nem kell aggódni — lehetőleg még ez ősz végén, hacsak valami vis major közbe nem jő.

Az sem áll, hogy a kölcsönügy elodázása gátolná az építési szerződés jóváhagyását, mert eltekintve minden egyéb körülménytől, téves, mintha nem volna gondoskodva a fedezetről. Fedezet igenis van, mert hiszen a kölcsön felvétele elvileg jóváhagyott, sőt a vízdíjak szabályozása által már a törlesztésről is gondoskodva van és most csak a gyakorlati kivétel van hátra.

A gyakorlati kivétel szempontjából — tekintettel arra, hogy a munkálatok megkezdéséhez mindinkább közeledünk, a pénzüsszónok pedig nem javultak — alapos megfontolás tárgyát kell, hogy képezze, milyen kölcsönt eszközöljön a város: hosszúlejáratú (törlesztéses), avagy időleges függő (folyószámla) kölcsönt.

Hosszúlejáratú kölcsönt csak kedvező pénzüsszónok mellett kötnék, mert józan észszel senki sem köti le magát hosszú időre drága kamat fizetésére. Legjobb, ha számokkal dolgozunk: a mostani ajánlatot — 95 árfolyam 4,95% annuitás — viszonyítva az utolsó törlesztéses kölcsön feltételeihez — 96 árfolyam 4,79% annuitás — a különbséget évi 1040 koronát teszen. Evvel szemben hallottam a következő ellenvetéseket:

1. a viszonyok javulása esetén lehet a kölcsönt konvertálni;

2. egy városnál 10% koronára nem játszhat szerepet. De így csak a laikus vagy felületese ember beszélhet, mert:

ad 1. a konvertálást lehetetlenné teszi a storno és az újabb árfolyamvesztés, — de még ha a pénzintézet oly hihetetlen előzékenységet tanúsítana is, hogy a szerződés kikötött stornót egészen vagy részben elengedné, az árfolyamvesztés egymaga annyira megdrágítja a dolgot, hogy nem érdemes konvertálni. Ezt is legcélszerűbb számadatokkal illusztrálni: tegyük fel, hogy egy év múlva a viszonyok jobbra fordulnak; az utolsó kölcsönünknek kedvező feltételeit — 96% árfolyam, 4,79% kamat és törlesztés — a számítás alapjául véve, az 500,000 kor. konvertálására 520,000 kor. szükségeltetik, a melynek évi annuitása 24,908 korona.

vagyis még 158 koronával több, mint a mennyit a jelenlegi rossz feltételek mellett fizetni kellene. Hátha még a stornót is számítjuk!!

ad 2. Eperjes város háztartásában 1040 kor. is jelenlévő összeg, mert ez megfelel több mint 1/2% pótdadónak. Igaz ugyan, hogy a vízvezetéki kölcsön törlesztése nem pótdadóból, de a vízdíjakból fedeztetik, de evvel szemben, a kiadás csökkenése folytán a vízdíjakat lehetne esetleg, ha csak egy csekélységgel is leszállítani, a mi sokat tesz, mert a szegény embernek egy korona is nagy pénz. Egyébként évi 1040 kor. csak kevésnek látszik, mert ötven év alatt ez — csak 3,6% kamatot számítva, holott mi jóval többet fizetünk — 145,000 koronát tesz, a mi talán mégsem megvetendő összeg.

Időleges kölcsönrel a kamatláb mindenesetre drágább. De — a legrosszabb eshetőséggel számolva — 5% kamatláb mellett is mindössze 1450 koronával fizetünk évenként többet kamatokban, mint a mennyi jelenlegi ajánlat szerint fizetendő 4,95% annuitás mellett kamatokra esnek és evvel szemben áll a viszonyok változása esetén 50 éven át évi 1040 koronával kisebb kiadás, vagyis, ha három év kellene ahhoz, hogy a viszonyok megjavuljanak — a mi elég pesszimistikus számítás — akkor is körülbelül 4350 kor. túlfizetéssel szemben volna 145,000 kor. megtakarítás.

Az időleges függő-kölcsönök közül helyes gazdálkodás mellett a folyószámla módját kell választani.

A jelen esetben ugyanis egy hosszabb időt igénylő nagy munkálatról van szó, a melynél a fizetések fokozatosan eszközöltetnek, — az első fizetés körülbelül májusban lesz és a nagyobb kiadásra, a csőhálózat költségeire valószínűleg csak augusztusban kerül a sor; tekintve már most, hogy a közönséges kölcsönrel a szerződés létrejöttétől kezdve kell a nagyobb kamatot fizetni és a fel nem használt pénzek után csak 3—3,6% betéti kamat térül meg: folyószámla-kölcsön esetén interkaláris kamatokban körülbelül 2000 koronát takarít meg a város, úgy, hogyha másfél éven belül sikerül kedvező törlesztéses kölcsönhöz jutni, egyáltalában nem történik kamatokban túlfizetés.

De egy másik érv is szól a folyószámla mellett. A vízvezetéki költség egyelőre 500,000 koronára van prelimitálva és minthogy körülbelül 45,000 kor. víz-

AZ «EPERJESI LAPOK» TÁRCZAJA.

A sátán felesége.

Írta: Zaza.

I.

Mintha a pokol összes szörnyetegei támadtak volna fel, hogy bőszen haragjukban elpusztítsák az egész mindenséget, úgy zúgott, tombolt a zivatar. Valóságos ítéletidő volt. A szentistváni kis erdészház kapuját erősen dönggették, valaki be akart jutni a biztos fedél alá. Az erdész nem akarta mélyen alvó urát felköltetni, maga indult kaput nyitni. Az idő úgy éjféltre járhatott, koromsötétség mindenfelé.

— Ki az? — kérdezte kissé remegő hangon.

— Vadászember vagyok. Kérem nyisson azonnal ajtót, bőrig áztam, szállást kérek — volt a meglehetősen türelmetlen felelet.

Az asszony hozzá volt szokva ilyesmihez, mert ott napjával is gyakran kerestek menedéket eltévedt vadászok, azért minden habozás nélkül kizárta a kaput.

— Jézus, Mária, szent József! — sikoltotta ijedten — Minden jó lélek dicséri az Urat — ezzel hanyat-homlok rohant a házba, még a kis kézi-lámpást is el-ejtette, a mi nála volt.

— Mi az Böske, mi történt? — kérdezte álmos hangon az ura.

Az asszony kifelé mutatott és szaporán hánytá magára a keresztek. Az erdész elvesztette már a türelmét.

— De hát mi lett? Beszélj... megbolondultál?

Az óra éppen éjfélt ütött.

— Igen, igen, ő lesz és senki más — hebegte ijedten az erdész.

— De hát ki?

— A sátán, az eleven sátán... most van éjféli... Az arca fekete, a haja is, éppen mint a lelke... ruhája zöld... a fején pörge kalap van... a zöld vadász... a kiról a multkor olvastam egy könyvben.

Hangos kacagás volt erre a felelet és a küszöbön megjelent egy férfi. A ruhájáról csakúgy csurgott az esővíz, száználmasan nézett ki, de azért szívből, jóízűen kacagott.

— Nagyszerű, pompás, na így sem jártam még! Most legalább méltó leszek gúnynevemhez... Remélem édes Kerekes, maga nem néz sátánnak, mint a felesége.

Az erdész alázatosan meghajolt.

— Bocsánat nagyságos úr, de a feleségem még amolyan ostoba liba. Csak két hete mult, hogy hazahoztam a láposi erdészházból, mert tetszik tudni oda-való. Mint aféle fiatal menyecskének nincs még igen dolga, azért tömi tele a fejét mindenféle bolondos olvasmányokkal, a míg én az erdőt járom. A nagyságos urat még nem látta, így hát nem is ismerte — tette hozzá mentegetőzve.

— Nem baj, nem baj. Hanem adjon valami száraz ruhát, mert a mint látja, bőrig áztam — és a férfi ismét nevetett, majd az asszonyhoz fordult: — No menyecske, hát még mindig fél tőlem?

— Az uraságunk — jegyezte meg az ura. — Siess a konyhára és főzz hamarosan egy jó erős teát

Böske a feje bübjáig elvörösödött és szólanul indult kifelé. A konyhában meg egyre dörmögte:

— Akkurátusan úgy néz ki, mint a valóságos ördög... na ilyenek mégsem képzeltem volna az urat... szegény vagyok, de azért nem lennék a felesége, nem én az egész világért sem.

II.

A városi kaszinóban nagyban folyt a tarokk és kaláber, no meg a szeparóban a ferbli is, a mikor az alispán a kártya mellől oda szólt a hűségesen kibicizelő Kárász Mukinak:

— Hallottad a nagy ujságot?

Muki sértődötten ugrott fel:

— Micsoda ujságot? Hát létezik olyan hír, legyen az víg, vagy szomorú, a melyet nem én tudnék először. Tudom mire célozol, a Balogh Gyurka házasságára ugy-e? — itt megvetőleg legyintett a kezével — Régi dolog az, már tegnap értesültem róla. Van már ennél újabb is, kedves barátom.

Gyéresy Feri, az alispán kíváncsian emelte fel a fejét.

— Na hát ki vele, mi az?

— Az, hogy Gyurkát még inkább hívhatjuk sátán Gyurkának, nagyon ráillik ez a név. Az éjjel ördögnek nézték és szenteltvízzel hintették meg.

Harsány kacagásba tört ki az egész kártyaszoba. Mert erre a híre az összes zöldasztalnál ülők felálltak és Muki körül gyülekeztek. A kis emberke élénken gesztikulálva mesélte tovább:

— Hát tudjátok, úgy történt, hogy éppen a menyasszonyától ment hazafelé csakúgy gyalogszerrel. Hogy az útját megrövidítse, az erdőnek indult, mert bizony jó két óra járásra van Lápos Szentistvántól. Útközben elfogta az a borzasztó vihar, nem volt hová menekülnie,

vezetési alapunk van, 455,000 kor., illetve amortizáció-nál körülbelül 480,000 kor. kölcsönre volna szükségünk. Viszont, ha számolunk azzal, hogy az ilyen nagyobb munkálatoknál mindig felmerül többletmunka, a melynek mennyiségét előrelátni lehetetlen, — el kell készülni arra az eshetőségre is, hogy a vízvezeték 500,000 koronánál többbe fog kerülni. Akár kisebb, akár nagyobb legyen a végösszeg, nem czélserű a kölcsönt előzetesen felvenni, mert az első esetben kár volna a hiába fizetett kamatért, a másik esetben ismét kár volna a hiányzó többlet miatt újabb tárgyalások szükségét előidézni.

A függő- (folyószámla-) kölcsönre ellentétül felhozák, hogy ilyen kölcsönt nem kapunk, de másrészt — és e tekintetben egy konkrét esetre hivatkoznak — a miniszter sem engedélyezte azt.

Valóban nehéz volna egy konkrét esetből általánosságban következtetést levonni, hiszen jól tudjuk, hogy gyakran egészen azonos kérdésben különbözőképen döntenek, de egyébként nem is ismerjük az említett precedens részleteit. Részemről meg vagyok győződve, hogyha kellően megokolt felterjesztés megy a miniszterhez, a mely az egyes különbségeket feltünteti, — nem akad józanészű referens, a ki a várost egy reá nézve terhesebb mód választására kényszerítené.

A miatt pedig, hogy pénzt nem kapnánk, igazán kár aggódni. Bármelyik nagyobb pénzintézet szívesen megszavazza a városnak a függő-kölcsönt is, de e tekintetben oly kedvező helyzetben vagyunk, hogy nem is kell idegenbe mennünk, mert van helybeli pénzintézetünk: az Eperjesi Takarékpénztár, a mely sokkal nagyobb hitelnyelveket is nagyon könnyen ki tud elégíteni és a mely — tekintve a célt — minden kétségen kívül a legnagyobb előzékenységet fogja tanúsítani városunk iránt.

A pénzintézeteknek közcélú intézmények létesítése körül bizonyos erkölcsi kötelességeik is vannak. Ezen erkölcsi kötelességek teljesítése alól az Eperjesi Takarékpénztár sohasem vonta ki magát és gyakran tekintélyes összegeket áldozott már közcélokra. Ezen pénzintézetnek a városunkkal szemben tanúsított előzékenységet eléggé bizonyítja a mult évben felvett aszfaltkölcsön, a melyet 475% mellett engedélyezett. Ilyen előzmények után még sokkal nagyobb remény kecsegtet bennünket most, midőn egy olyan fontos közintézmény létesítéséről van szó, a mely évtizedek óta éppen az Eperjesi Takarékpénztárnak is kedvenc eszméjét képezte. Igen kevesen tudják, de a való tény az, hogy a fentemlített 45,000 koronányi vízvezetési alapból 42,000 korona az Eperjesi Takarékpénztárnak évtizedek előtt tett adományából gyűlt össze, és hogy ezen pénzintézet a szóban levő alapot még 1858-ban — tehát fejlődése kezdetén és olyan időben, a midőn a vízvezeték kérdésével még gondolatban is alig lehetett komolyan foglalkozni — rakta volt le 500 frtnyi adományával, a mi az akkori viszonyok mellett tekintélyes összeg volt. El sem képzelhető tehát, hogy most, midőn az eszme testet ölt és immár a megvalósítás stádiumába lép, az Eperjesi Takarékpénztár ne menjen el az előzékenység végső határáig, és egyéni meggyőződése, hogy — tekintve az általa is annyira propagált eszmét — meg fogja szavazni a városnak a szükséges kölcsönt 4 1/2% kamattal mellett; ezt elvégre könnyen megteheti, mert legfeljebb

mintegy beszerzési árban bocsátja rendelkezésünkre a pénz és üzletforgalmának egy aránylag csekély részét haszon nélkül bonyolítja le.

Végül még egyet! Semmi okunk sincsen az elhamarkodásra. A mint azt már fent említettem, egyrészt a pénzre csak májustól kezdve van szükségünk, még pedig részletekben, — másrészt van egyelőre 45,000 korona vízvezetési alapunk és ott van még az 560,000 koronás kölcsönből eddig fel nem használt 109,000 korona, s így nem kell attól tartani, hogy a munkát nem lehet megkezdenünk.

Fontoljuk meg tehát jól a dolgot. Videant consules...!!

Dr. Rosenberg Mór.

A Thököly-hamvak kérdéséhez.

— Megjegyzések dr. Oppel Jenő késmárki lyc. tanár úr cikkére. —
Írta: dr. Flórián Károly.

Dr. Oppel Jenő lyceumi tanár úr a Thököly-hamvak kérdésében irt cikkemre terjedelmes választ tett közzé, melyre az alábbiakban akarok, a lehető rövidséggel, néhány megjegyzést tenni.

A kérdés már minden oldalról teljes megvilágítást nyert, úgy, hogy újat mondani ebben a dologban vajmi bajos.

Oppel Jenő tanár úr, mint történész, a történelmi igazság szent nevében jelenti ki cikké végén, hogy más város, mint Késmárk, nem tarthat igényt Thököly hamvaira. Ezzel szemben elég lesz utalnom arra, hogy Thaly Kálmán, a ki szintén történész, viszont abban a nézetben volt és van, hogy két városról lehet szó: Késmárkról elsősorban és Eperjesről másodsorban. A cikkirő tehát ezzel az állításával egy kissé túllőtt a célon. És én a magam részéről egészen meg vagyok nyugtatva, hogy ez a nézetem elég erős lábon áll, mihelyt azt látom, hogy Thaly Kálmán is hasonló nézetet vall.

Ha pedig a cikkirő úr a válaszában csak azt akarta kimutatni, hogy Késmárkot elsőség illeti meg Eperjes felett, akkor nyitott ajtókat tört be, miután mi annak az ellenkezőjét sohasem állítottuk.

Ezzel voltaképpen be is fejezhetném válaszat, miután a lényeg tekintetében álláspontomat precizizáltam.

Azonban térjünk át a részletekre.

Oppel tanár úr ugyan kijelenti, hogy cikkem harmadik részével, a mely az erkölcsstelen politika kérdésével foglalkozik, nem fog polemizálni, de azért válasza végén mégis oda konkludál, hogy miután Burgyán Aladár képviselő cikkének ez a vádja nem az eperjesiekre vonatkozott, felszólalásom tulajdonképpen tárgytalan volt. Hát kérem, ha Oppel tanár úr még talál valakit, a kinek az EGYETÉRTÉSben megjelent cikk elolvasása után az lesz a nézete, hogy abban nem rólunk, eperjesiekről van szó és abban nem bennünket támadnak, úgy ünnepélyesen ki fogom jelteni, hogy csakugyan alaposan tévedtem.

És most vegyük sorra a kifogásolt argumentumokat. Megjegyzendő azonban, hogy a cikkirő úr nem foglalkozik valamennyi érveléssel és hogy én magam sem igyekeztem az összes felhozható történelmi argu-

mentumokat összegyűjteni. Mert hiszen azt, hogy Eperjes sokszor szerepelt Thököly életében, csak nem kell bizonyítani. A ki kételkedik benne, olvassa el Thököly életrajzát, a melyet megirt Angyal Dávid, vagy lapozgasson a Millenniumi Történet VII. kötetében.

Oppel tanár úr azt állítja, hogy Thököly igenis volt késmárki földesúr. Hát hiszen, kérem, azt mi is tudjuk. És csak azt akartuk állítani, hogy mint ilyen, nem forrhatott össze Késmárkkal és a késmárkiakkal, mert igen rövid ideig, folytonos megszakításokkal volt az. Mert, ha valakiről minden további megjegyzés nélkül azt állítjuk, hogy késmárki földesúr volt, ebből azt lehetne következtetni, hogy mint ilyen töltötte el életének legnagyobb részét és állandó ott-tartózkodásánál fogva a birtokkal összeforrott. Oppel tanár úr cikke az idevágó adatokkal ezt az állításunkat csak megerősíti.

Azt mondja továbbá a cikkirő úr, hogy tévedtünk abban, hogy Thökölynek Késmárkon kívül a Szepességen más birtokai ne lettek volna, mert hiszen az övé volt a schavniki várkastély is. Ebben a tanár úrnak igaza van. A tévedés onnan eredt, hogy Angyal Dávid ott, a hol az elkobzást elrendelő ítéletről szól (I. 108.), csak Késmárkot említi meg, ellenben Schavnikot nem. Már pedig bizonyos, hogy ennek is szerepelnie kell az ítéletben.

A mi Oppel tanár úrnak azt az állítását illeti, hogy a várkápolnából a Thököly-ösöket nem lehetett kiszórni, mivel azok, Thököly anyján kívül, nem ott temetkeztek, csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy minden bizonyynyal nem onnan szórták ki a tetemet, a hol nincsenek, de onnan, a hol vannak: tehát a parochiális templomból. Nem az a lényeg, hogy honnan hányták ki azokat, de hogy kihányták. Azt tessék tehát állítani, hogy ebben tévedtünk.

Hogy a temetkezéseknél az a döntő, hogy valaki hol járt iskolába, azt sohasem állítottuk. Így nem is tudjuk felfogni, mi értelme legyen ennek a megjegyzésnek.

Állítja továbbá a cikkirő úr, hogy Thököly Késmárkon kezdte tanulmányait. Igaz, de magánúton tanult, nem pedig nyilvános iskolában. Nagyenyeden ellenben csakugyan járt. Kevesebb ideig ugyan, mint Eperjesen. És alig maradt nyoma ennek. De ez Erdélyben volt. Magyarországon kizárólag Eperjesen látogatta a nyilvános iskolát.

Hogy az eperjesi iskola mennyire szívéhez nőtt Thökölynek, annak bizonyossága a végrendelete is. Ennek 5. pontja így szól: «Rimaszombatban és Gyöngyösön lévő portiómat legálom az eperjesi lutheranum collegiumhoz, azon jussal a melylyel birtam». Nagyenyedről ellenben a végrendelet nem emlékezik meg.

Hogy Nagyenyed miért nem mozog? Hát ennek bizony több oka van. Először, mert Thököly szereplése leginkább Felsőmagyarországhoz volt fűzve és így — Thaly Kálmán véleménye szerint is — a régi Erdélyben fekvő kulcsos-városok nem jöhetnek figyelembe. Másodsor, mert Nagyenyeden csupán *szász* ág. hitv. evang. anyaegyház van. Tehát az ev. templom is az övék. Nem lehet csodálni, ha ők nem igen törik magukat a magyar szabadsághős hamvai után. És a

rá is sötétedett és megtörtént az a nagy csoda, hogy saját érdekében tévedt el, a hol minden fűszalat ismer.

— És miért nem ment kocsin? — vetette közbe Gyéresy — hisz' a lovai csak ráérnek!

— Hogy miért nem? Ezt a jó Isten meg Gyurka tudja csak. Ilyesmi csak aféle bolond embertől telik ki, mint a milyen ő.

— Köszönöm a bókot kedves Mukikám, dicsérem az őszinteségedet.

Egy súlyos kéz nehezedett Kárász vállára és a mint visszafordult, Balogh Gyurkát látta maga előtt. Majd kővé meredt az ijedségtől, de csak egy pillanatra, azután ismét visszatért rendes jókedve.

— Kérlek szépen, szívesen máskor is — és iparkodott lefejtetni válláról a hatalmas kezét, de Balogh nem engedte el.

— Csak egyet Mukikám. Azt szeretném tudni, hogy honnan értesültél olyan pontosan az én éjjeli kalandomról, mikor én eddig még egy árva szót sem szóltam senkinek, most jövök egyenesen hazulról és te az egészet olyan híven magyarázod, mintha jelen lettl volna.

Kárász büszkén kiegyenesedett.

— Az természetes, hogy én mindenről értesülve vagyok; hisz' nem hiába neveztek «Vámosi friss újságnak», — valahogy csak meg kell érdemelnem ezt az elnevezést!

— De hát igaz az Gyurka, hogy jó kálvánista létedre még szentelt vizet is kaptál? — kérdezte nevetve Gyéresy.

— Pompás, pompás, Gyurka és szentelt víz! — hangzott mindenfelől. — Na nem prüszköltél tőle? Balogh vállat vont.

— Nem tudnám, hogy miért? Hisz' a mennyasszonyom is azzal hinti magát... No de Muki, ki vele, el kell mondanod, hogy hol hallottad a kalandomat. Kárász rém fontoskodó arcot vágott.

— Na nem bánom, ha éppen annyira kíváncsiskodtok... A dolog nagyon egyszerű; maga az erdész né mesélte.

— Hát azt meg honnan ismered? Hisz' csak most került ide?

— Molnár Misi patikájában volt, ott mesélte el felsülését; minthogy én is jelen voltam, így természetesen megtudtam... No de hagyjuk ezt, még nem is gratuláltam az eljegyzésedhez. Éljen! Ez aztán rendjén is van, jól teszed, ha megnősülsz.

— Éljen, éljen! — hangzott fel kórusban és mindenki iparkodott megrázni a Gyurka kezét.

— Szép lány, kedves is — jegyezték meg többen.

— Szép is, jó is — mondta büszkén a boldog vőlegény.

— Mikor esküdtök? — kíváncsiskodott Muki.

— A lehető legrövidebb idő alatt. Nem bánám, akár holnap is. De tudjátok, az asszonyokkal nagyon bajos boldogulni, ha egyszer a fejükbe vesznek valamit. A kelengye nem kész, tehát nem lehet esküdni. Mintha bizony a kelengyét venném el és nem Mártát... De hiába beszélek, nem hallgatnak rám... Legyen meg az akaratok; az esküvő után úgy is az enyém fog érvényesülni, — büszkén kiegyenesedett és ilyenkor

olyan vadnak, félelmesnek látszott az egész ember. — Na szervuszatok, most tovább állok, sietnem kell, mert sok dolgom van.

— Ugyan kicsoda dolgod? — kérdezte csodálkozva az egész kompánia.

— A kastélyt tataroztatom. Asszony jön a házhoz, illik, hogy csinos mezbe bújjék ez a vén bagolyvár.

Alig záródott be utána az ajtó, mindnyájan összenéztek. Na hát ilyen csoda sem történt még Vámoson! Tehát akad szép lány, a ki sátán Gyurka felesége legyen?... És Gyurka is rászánta magát arra, hogy asszonyt vigyen a szentistváni bagolyvárba? Mert valóban bagolyvár volt ez a kastély. Nem állt ugyan hegyen, csak egy kis dombon, hanem a külseje, az igazán várszerű volt. Négy sarkán meglehetősen rozoga állapotban lévő tornyok díszeltek, hatalmas ablakain sűrű rácsozat volt és az egész épület magas, mohlepte, szürke fal vette körül, megszámlálhatatlan sok lövéssel. Meglehetősen barátságatlan, rideg épület volt ez a szentistváni kastély. Méltó a gazdájához. Az egész vármegyében rettegett híre volt Balogh Gyurkának; nem volt az a «stikli», melyet ő el nem követett volna. Már kis gyerekkorában a vásottság mintaképeinek emlegették; egész legendakör keringett pajkos tetteiről. Alig volt nyolczéves, már úgy lovagolt, akárcsak egy hirhéd alföldi betyár, persze nyereg és kantár nélkül, csak úgy szórén ülve meg a paripát. A fegyverrel is pompásan bánt, túltett az apja vadászáin is. Naphosszat barangolt az ő kedves erdeiben és kis puskájával gamadára lövöldözte le a madarakat. Mi lesz ebből a gyerekből ha felnő? — sopánkodtak az emberek.

kurucz király sem lenne méltó helyen egy nemzetiségi egyház templomában!

Itt említhetjük meg talán azt is, hogy Thökölnek — úgy látszik — legkedvesebb három városa: Eperjes, Kassa és Késmárk volt, mert végrendeletének 17. pontjában ebben a sorrendben említi ezeket a városokat és — úgy mond — az ottani «ispotálybeli szegényeknek is, item azon városban lévő ispotálybeli szegény koldusoknak, a hol hideg tetemim fognak eltemettetni, hagyok egyenlő osztály szerint ott kin lévő jászágimból száz tallérokat».

Hogy a régi iskolai drámáknak éppen annyi jelentőségük lenne, mint a mai iskolai záróünnepélyeknek és hangversenyeknek, azt a magam részéről határozottan tagadom. Akkor, ha ez így lenne, bajosan állíthatnám Angyal Dávid, hogy azok a napok, mikor Thököl Eperjesen az iskolai drámákban fellépett, az ő életének emlékezetes napjai lehettek. (I. 30.) És bajosan hinném azt is, hogy akár századok múlva is megírandó irodalomtörténet oldalakon keresztül foglalkoznék a mai iskolai hangversenyekkel és ünnepélyekkel. Pedig a régi iskolai drámák kérdését minden irodalomtörténeti tan- és kézikönyv behatóan tárgyalja.

Azt írja továbbá Opperl Jenő úr, hogy megfeledeztem arról, hogy az eperjesiek 1678-ban Thököl ellen harcoltak. Hát ez igaz. De miután én csupán azt állítottam, hogy 1685-ben vitézül harcolt a *polgárság* Thököl mellett és 1678. előbb és nem utóbb volt, azért nem tudom belátni, hogy itt mi szól ellenünk. Avagy mióta hiba az, ha valaki labanczból kuruczczá vedlik át!? Az ellenkező, az már nagy baj lenne! Hány vitéz kurucz generálisunk van, a ki előbb labancz volt és csak később állott a nemzeti ügyhöz! Különbben a súlypont nem is itt van, hanem azon, hogy Eperjesen a *polgárok* is a Thököl ügye mellett harcoltak, míg ellenben a késmári polgárokról ilyen irányban — legalább eddig — semmit sem hallottunk.

A mi a kápolna kérdését illeti: vajjon dr. Brucknernek van-e igaza, vagy dr. Opperlnek, annak eldöntését bátran bízhatom a két ellentétes irány képviselőire. A SZEPESI LAPOK-nak jan. 28-iki számában egyébként dr. Bruckner Győző már meg is védte a maga álláspontját és kimutatta, hogy kutatásai nem voltak oly «felületesek» és tévedése nem volt oly «alapos», mint azt dr. Opperl szerényen hirdette. Ennek következtében az Opperl tanár úr által felkutatott és kissé túlbecsült adatok is visszahúzódtak másodrendű jelentőségükre.

Ha egyébként a kápolna megszerzése sokkal több nehézségbe ütközik, mint a hogyan azt mi gondoltuk, hát az kérem, bizony nagy baj! De nem nekünk eperjesieknek, hanem a — késmáriaknak!

Lelki örömmel keil azonban megállapítanom, hogy vannak dolgok, a melyekben Opperl tanár úr egyetért velem. Abban tudniillik, hogy a vártemplom a legmegfelelőbb hely a Thököl-hamvak részére. Valamint abban is, hogy a késmári templom a régi várarok helyén fekszik.

Abban azonban már nem érthetek egyet a cikkíró úrral, hogy a mai eperjesi ág. hitv. evang. tem-

— Mi? Hát ember a talpán — felelte ilyenkor az öreg Balogh Péter — magam sem voltam jobb.

Pedig nem beszélt igazat az öreg, mert a fia még őt is túllicizálta. Szegény Balogh Péterné, de sok keserves könnyet hullatott a fiáért. Olyan sápadtképzű, gyenge, törekeny asszony volt, sehogysem illett az ő nyers, durvatermészetű urához. A kis üvegházi növény, a hatalmas tölgy mellett! Nem is alkalmatlankodott sokáig a világon: egy borús, ködös őszi napon, csikorgva záródott be mögötte a szentistváni kriptá nehézség, rozsdás vasajtaja. Ezentúl azután igazán Isten nevében nevelődött a kis Gyuri, azt tett, a mit akart. A cselédség és a falu réme lett belőle. Tízéves korában, játék közben egy nagy kővel agyonütött egy falubeli parasztyereket, mert az nem akart engedelmessékedni az ő szeszélyének. Ettől kezdve ragadt rajta a sátn elnevezés. Nem is ember, valóságos sátn — mondogatták az emberek. Mikor meg felnőtt, akkor párbajairól és verekedéseiről lett híressé. Félték tőle és éppen ezért barátokoztak vele. A külseje sem volt valami barátságos. Hatalmas, erős alak, sűrű fekete szakál, éles tekintetű fekete szemek. Az idegesebb asszonyok rosszul lettek, ha csak rájuk is nézett. Határozottan volt valami ördögi az egész emberben, már maga a kacagása is olyan

plom Thököl idejében jezsuita-templom lett volna. És pedig mindenekelőtt azért nem, mivel véleményem szerint az evangélikusok építette templom az időközönként való erőszakos elvételek által nem szűnt meg ev. templom lenni és nem vált jezsuita-templommá. Épp oly kevéssé, mint a hogy Magyarország 1849. után nem lett Ausztria. Másfelől pedig azért nem oszthatom ezt a nézetet, mert Thököl korában is hosszú időn át békésen gyakorolták abban a templomban az evangélikusok az istentiszteletet. Így egészen 1673. márczius 8-ikáig, valamint az 1679-ik esztendőben, nemkülönb 1682. augusztus 18-ikától 1687. február 7-ikéig. Megjegyzendő, hogy az erőszakal elvett templomot mindig Thököl adta vissza az eperjesi evangélikusoknak, a mi szerény nézetem szerint éppen a mostani templom alkalmassága mellett szól.

A mi pedig a tűzveszélyesség kérdését illeti, csak azt jegyzem meg, hogy, ha a késmáriakat támogató Thaly Kálmánt nem győzték meg a szakértők a templom teljes tűzbiztonságáról, akkor egyáltalában nem látom be, hogy miért kellene nekem, a ki Eperjes mellett kardoskodom, arról meggyőződve lennem.

Álláspontom tehát ma is változatlan. Thököl hamvait elsősorban a késmári vártemplomban kell elhelyezni. Ha pedig ez nem lehetséges, akkor az eperjesi ev. templomban!

EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR.

Népszerű felolvasás. A hatodik ismeretterjesztő est ma d. u 5 órakor lesz, a melyen *Krieger* Mihály theologus elszavalja Jókai Mór: «A pleznai hősök» cz. költeményét, *Léay* István felső kereskedelmi-iskolai igazgató pedig a *hajószóról* tart felolvasást, vetített képek kíséretében.

Felolvasó-estély. A magyar-irodalmi szakválasztmányunk febr. 7-ikén tartott felolvasó-estélyén szép közönség zsúfolásig töltötte meg a kistermet. Mindenki várakozásteljesen nézett az est eseménye, dr. *E. Nagy Olivérné* felolvasása elé. A bájos, közkezdveltségben álló úrnő eléggé ismeretes közönségünk előtt eddigi szereplései és írói működése révén; mai felolvasásával szaporította őszinte tisztelőinek amúgy is nagy számát. Egy novellát olvasott fel «A sátn felesége» címen — a melynek közlését lapunk mai számában kezdjük meg — Balogh Gyurka, a szentistváni sátn — a mint őt Vámoson nevezik — beleszeret egy ábrándos lelkű, fiatal leányba, Mártába és feleségül is veszi. A leány nem szerelemből megy hozzá, hanem nevelőszüleinek unszolására s mint asszony is tovább szövegveti ábrándos, rajongó leányálmait. Viszonya férjéhez, annak iránta tanúsított gyöngéd szerelmé folytán, egyre melegebb lesz, de egy bálon beleszeret Baráthy Dénesbe, a fiatal gavallérba s így eddigi nyugodt élete viharossá válik. Baráthy minden alkalmat megragad, hogy lássa a szép asszonyt. Szerelmük nőttön nő s az asszony már-már Balogh Pálné-nak, a szentistváni bagolyvár kísértő szellemének tragikus sorsára jut: férje tanúja lesz a légyottnak, ráfogja re-

nyers, démoni volt. A lányok félve húzódtak anyjuk mellé, ha hozzájuk közeledett, a torkukon akadt a szó, ha megszólította őket... és mégis akadt lány, a ki hajlandó a felesége lenni... És nem is az utolsó közöl való, inkább mindig az első között emlegetik. A szép, szöke Bodroghy Márta, az ő szelidnézésű kék szemével vállalkozott arra, hogy ezt az ördögi embert megszeldítí. Mi juthatott az eszébe? Elment tán a esze? A kis galamb az oroszlánbarlangba akar repülni?... Merész vállalkozás, nem ilyen gyenge, törekeny lénynek való, mint a kis szöke Márta... És bámulták a leányt, mint valami hőst. De akadtak olyanok is, a kik alaposan leszólták; ezt leginkább a lányos mamák tették. Csúnya, anyagi érdekek minősítették a leány elhatározását.

— Pénzért még a sátn is kap feleséget — jegyezte meg Gyéresy Feriné, a kinek két eladó lánya volt.

És ebben igazat adtak neki a vámosi és a vidéki asszonyok is, ezzel meg lett pecsételve a kis Márta tette, a közvélemény lesújtó kritikát mondott róla.

Kárász Muki, a kit nemcsak mint hírhordót, hanem mint orakulumot is tiszteltek, egyre csak azt hajtogatta: Nem lesz ennek jó vége, meglássátok, rossz vége lesz.

(Folyt. köv.)

volverét a szerelmesekre, de már a másik pillanatban eldobja s bántatlanul hagyja őket. Felesége iránt való végtelen szerelme a sátn szívéből nemes érzéseket vált ki s így az ő boldogsága romján épül fel feleségének boldogsága. E vonzó és érdekesen bonyolódó cselekvény keretében látjuk a kisvárosi életet, annak tipikus alakjait, kik közül különösen Kárász Mukinak, a «vámosi friss újságnak» alakja van sikerülten rajzolva. A közönség feszült figyelemmel hallgatta a novellát, együtt érezett alakjaival, együtt bánkodott, vagy szeretett velük. Az elbeszélésnek hatását fokozta maga az előadás: Nagy Öhvérné kitűnő felolvasónak mutatkozott be. Azt hiszem, ha száraz értekezést olvas vala fel, akkor is lekötve tartotta volna a közönség figyelmét. Így pedig az érdekes novella valóságos tapsvihart szerzett az írónak. — A felolvasás előtt *Horváth* Béla adta elő Katona Ernő «Rongyos koldus» című versét értelmesen, kellő színezéssel.

A Kör estélyei:

Febr. 14. . zeneestély.   Márcz. 7. . felolvasóestély.
 « 21. . felolvasóestély.   « 14. . zeneestély.
 « 28. . zeneestély.

HIREK.

— Új királyi tanácsos. A király *Hintz* Henrik dr. bártfai fűrdőorvosnak, a fűrdőgy terén szerzett érdemei elismeréséül, a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— Kinevezés. *Rejovszky* Nándor volt eperjesi lakost Lugosra pénzügyi fogalmazó-gyakornoknak neveztek ki.

— Katonai kinevezés. *Arvay Nagy* József kánonjogi doktort a király a 67-ik gyalogezredhez tábori-lelkészévé nevezte ki.

— Lelkész-beiktatás Bártfán. Február hó 4-ikén iktatta be *Hajdú* János sárosi ev. esperes és szegyei lelkész *Francs* Vilmos ev. lelkész Bártfán, a ki Ruszton töltött 14 évi áldásos és eredményes működés után egyhangú meghívásra újból az ősrégi s magyar és protestáns értelemben egyaránt klasszikus talajú Bártfára tért vissza, a hol 9 éven át papságának fiatal éveit töltötte. A beiktatási ünnepélyre a presbyterium élén *Szabó* Géza felügyelő hívta meg az esperest s az ő csatlakozásával az új lelkész lakásáról vonultak be közösen a templomba. Az ünnepi istentisztelet az első énekkel s az oltári szolgálattal magyarul kezdődött. A liturgiát *Szlabey* Mátyás bártfai s az írásolvasást *Liptai* Lajos eperjesi ev. lelkész végezte. Beiktató-beszédében az esperes meggyőzően fejtegette az egyházra és a lelkészre egyaránt üdvös és áldásos papi-szolgálatnak feltételeit, a melyeket közelebbről a hűségben s a bizalomban és szeretetben látta. A beiktató-beszéd, a jelvények átadásához fűzött magvas igékkel kapcsolatban, marandandó építő benyomást gyakorolt a zsúfolásig megtelt hívő seregbe, a melynek soraiban igen sok másvallású tagok is voltak láthatók. A reformáció diadaléneke után az új lelkész a maga beköszöntő-beszédjét ugyancsak magyarul kezdte meg, hogy aztán a *Simko* József kántortanító által remekül vezetett karének után egyházközsége nyelvén németül folytassa. A beköszöntő beszéd úgy alakilag, mint tartalmilag, magyar és német részében egyaránt klasszikusnak mondható. Mély vallásos érzés, erős evang. tartalom s nagy tudás és előkelő felfogás hatotta azt át minden ízében. Fájó érzéssel a ruszti s a szívélyes viszontlátás örömeivel a bártfai ev. egyházközség iránt, meggyőzően fejtegette azt a gondolatot, hogy a sikeres lelkészi működés feltétele a béke fejedelmének hirdetése s a gyülekezet részéről a bizalom és a szeretet őrzése és műve. E tekintetben méltán hivatkozhatott egy *Stöckl*, *Wagner*, *Zahler*, *Török*, *Klein* és más nagynevű elődeinek fénylő példányképre. Német nyelvű ének s az új lelkész áldása fejezte be a megható ünnepi istentiszteletet. Utána rövid egyházi közgyűlést tartottak, a melyen a nyolcz hónapon át lelkes adminisztrátornak, *Szlabey* Mátyás lelkésznek, kifejtett hűséges szolgálataiért elismerést és köszönetet szavaztak és 600 kor. tiszteletdíjban részesítették. Az új frigykötést az egyházközség által, a *Krumbholzianum* nevű óvóban, házilag rendezett áldomás követte, a melyen Bártfán viruló szépei szolgálták fel az ételeket s a lelkész ruszti bort adott. Bártfa városának intelligenciája vallásfelekezeti különb-

Sirolin

Emell az étvágyat és a testület, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenki „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Magható orvosi rendelésre a gyógyszerárúházaiban. — Ám úgyszólván — borona.

ség nélkül csaknem teljes számmal jelent meg, s lelkes felköszöntők hangzottak el az új lelkész, az esperes, Korányi kath. prépost, Mátyák gör. kath., Szlabey Mátyás és Liptai L. ev. lelkészek, dr. Szlavik M. theol. dékán, Tirscher Szilárd, Szakmáry G. és Dávid János bártfai egyházfelügyelők, Rhódy Alajos polgármester, dr. Weisz közjegyző, Tóth I. rendőrkapitány, és mások ajakáról. A rendezés műve *Wesster* egyháztanácsos érdeme. Úgy az ünnepély, mint a közebed lefolyása ránt az a benyomást tette, hogy Bártfán erősen összetartó s nagyműveltségű intelligenciával s öntudatosan működő két haladó ev. vallásfelekezettel van dolgunk, mely, Bártfának nagy nemzeti s protestáns kulturális tradícióihoz híven, hivatása magaslátán áll s tenni és áldozni is tud és akar a hazáért és egyházért egyaránt. Az installáczió az új lelkésznek több kassai és eperjesi barátja is résztvett.

— **Aranylakodalom.** Krompachi *Egerer* Mihály és neje Lipóczy *Keczer* Mária febr. 2-ikén ülték meg Bolyáron, házasságkötésük 50-ik évfordulóját. A szép családi ünnepen Grofcsik István kezerpekléni plébános újból megáldotta a házastársakat s rámutatott arra, hogy *Egerer* Mihály mindig szerető, lelkes fia volt hazájának és különösen sok érdemeket szerzett Bolyár és vidéke népének istápolása körül, úgy, hogy az egész Olysva-vidék «a nép apja» címmel tisztelte meg. Az egyházi ünnepély után a családtagok lakomához ültek s számos felköszöntőben éltették a család nesztorát, vármegyénknek érdemekben megőszült fiát. *Egerer* Ferenc eperjesi főszolgabíró az aranylakodalomtól Egerer Mihálynak legifjabb fia.

— **Halálozás.** *Fónás* Aladár, a selmeczbányai erdészeti akadémia volt hallgatója, f. hó 9-ikén, életének 28. évében Budapesten, hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése holnap d. u. 3 órakor lesz Eperjesen.

— **Temetés.** *Kraysell* Kálmán, nyug. takarékpénztári hivatalnok, temetése hétfőn d. u. általános és mély részvét mellett folyt le. A koporsót igen sok koszorú borította. Kivonult az eperjesi és sóvári tűzoltóság is, egykori parancsnokuk tiszteletére. A gyászbeszédet — a tőle megszokott ékes-szóállással — ifj. *Draskoczy* Lajos ev. esperes-lelkész tartotta.

— **Új lap Kassán.** A kassai lapok száma megszorított a FELSŐVIDÉKI SZEMLE politikai és társadalmi hetilappal. Felelős szerkesztője *Holló* Ferencz, társszerkesztő *Ottó* Alajos.

— **Irodalmi működés.** Időszerű témáról: Az általános választói jogról írt igen tartalmas és érdekes füzetet dr. *E. Nagy* Olivér eperjesi jogtanár. A jogtudós alaposága, a hazafi féltő gondja e nagy reformmal szemben és a gyakorlott író összes jótulajdonosságai jellemzik ezt a dolgozatot, amely *Kristóffy* törvénytervezetének bírálata ugyan, de nem esik abba a hibába, hogy csak kifogásoljon, a könyvpiacra került törvényjavaslat-tervezet hibáit, egyoldalúságát mutassa ki, hanem figyelemreméltó eszméket is vet fel a tekintetben, hogyan lehetne a többé el nem odázható nagy kérdést: a választói jog reformját, a mi speciális viszonyaink között, helyesen megoldani. Beható és meggyőző indoklás kapcsán ajánlja a többes szavazás rendszerének az elfogadását, a mi által lenne érhető az a cél, hogy a politikailag képzett s a hazafiasság szempontjából teljesen megbízható középosztály kezéből ne essék ki a vezérszerep. A füzet ára 1 korona s kapható Sziklai Henrik eperjesi könyvkereskedőnél.

* **Nőegyleti bál.** A Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet farsangi bálját, mint minden évben, ezidén is farsang utolsó napján, f. hó 27-ikén tartják meg. Ezúttal jelmez- és álarcos-bált rendez a nőegylet, amely bál iránt máris nagy az érdeklődés és hihetőleg fényesen fog sikerülni. A rendező-bizottság tagjai lettek: Kósch Árpádné elnökle alatt Bánó Aladárné, Bielek Lászlóné, Bleuer Józsefné, Bretz Sándorné, dr. Csatóy Ágostné, Jakobei Dezsőné, dr. Mikler Károlyné, Molitorisz Istvánné, Oszvald Károlyné, Szmoligovics Szilárdné, Szemere Mártonné, Uhlarik Mátyásné és Vилецz Jánosné, továbbá Kósch Árpád és Oszvald Károly h. titkár. Már e napokban falragaszok fogják hirdetni a bált. Előre is felhívjuk reá a közönség figyelmét.

* **Az Eperjesi Kath. Legényegylet,** az átutazó társuleti tagok felségélyezési alapja javára, ma este 8 órakor, saját egyleti helyiségében (Árok-utca 44.) táncmulatságot rendez. Belépőjegy személyenként 1 kor.

— **Altiszti bál.** Az eperjesi helyőrség tovább szolgáló altisztei február hó 24-ikén a városi Vigadó nagytermében — szegény altiszti özvegyek és árvák felségélyezésére — *Kokoschinneg* Henrik cs. és kir. vezérőrnagy, az 54. gyalogdandár parancsnoka védnöksége alatt bált tartanak. A meghívókat, a melyek egyúttal igazolványul is szolgálnak, már szétküldte a rendező-bizottság. Belépti-díj: Földszint- és karzatra személyjegy 2 kor., családjegy 5 kor. Kezdeté este 9 órakor.

* **Egyleti közgyűlés.** Eperjes Szépitését Előmozdító Egylet március 4-ikén d. e. 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését Eperjes sz. kir. város tanácstermében, melynek tárgya a választmány évi jelentése, az 1905. évi számadások megvizsgálása, három számvizsgáló kiküldése és az esetleges indítványok tárgyalása.

— **Az Eperjesi Ipartestület és Betegsegélyző-pénztárának közgyűlése** febr. 25-ikén, avagy márcz. 4-ikén lesz. A közgyűlés tárgysorozatán szerepel a számadás jóváhagyása, a költségelőrányszat megállapítása, igazgatósági, választmányi, felügyelőbizottsági tagok választása és az esetleges indítványok.

* **A Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet** február 6-ikán tartotta «Erzsébet»-árvaházában rendes havi választmányi ülését, mely alkalommal több fontos tárgy elintézése után mély sajnálattal vette tudomásul a választmány, hogy az egyesület szeretett elnöke, *Tahy* Józsefné, daczára annak, hogy külön küldöttség útján is felkérték beadott lemondásának visszavonására, lemondását fentartja. A választmány, tekintettel a legközelebb megtartandó rendes évi közgyűlésre, már ez alkalommal is foglalkozott a megüresedett elnöki állás betöltésének kérdésével s erre a fontos és díszes állásra egyhangulag *Kósch* Árpádnét, az egyesület alelnökét jelölte, a ki eddigi működése és teljesített kiváló szolgálatai révén ezen állás betöltésére elsősorban hivatott és arra kiválóan alkalmas.

— **Járványbizottság.** Az Eperjesen még mindig tartó hasihagymáz következtében a város egészségügyi bizottsága járványbizottsággá alakult át. Elhatározta a bizottság, hogy a járvány megszüntetéséig minden csütörtökön ülést fog tartani. Elrendelte továbbá, hogy az utcák az eddiginél nagyobb gonddal tarttassanak tisztán; a zöldség- és egyéb élelmiszer-árúsnak tilos az eladandó cikkeket a piacon közvetlenül a földre helyezni; a vágóhídról hozott húst nem szabad födetlen kocsihoz szállítani, hanem az befödött és belül bádoggal vagy más megfelelő anyaggal kibélelt kocsin fuvarozandó. A hatékony ellenőrzés keresztülvitele céljából a várost még kerületekre osztották, a melyekben járványorvosi teendőket ruházták fel dr. *Baumöhl* Zsigmond, dr. *Mosánszky* Titusz, dr. *Horovitz* Imre és dr. *Gallócsik* László orvosokat. A tejet minden nap vizsgálja a piacon *Bodon* Miksa állatorvos, a többi élelmiszereket pedig dr. *Holénia* Gyula főorvos. A járványbizottság megalakulván, joga van a főorvosnak bármely tifuszos beteget kényszerorvosi kezelés alá venni s kórházba szállítani, a mely intézkedés feltétlenül helyes és szakközegek nézete szerint másképpen a tífus nem is lesz eljutható a mennyiben az újabb megbetegedések többnyire mind oly házakban történnek, a hol tifuszbeteget otthon ápoltak. Az orvosokat pedig nyilvánosan, a közegészség érdekében felszólítjuk, ne titkolják el a tifuszbetegedéseket, hanem, ha a legkisebb jel mutatkozik, a beszállítás iránt azonnal keressék meg a városi főorvost, bármennyire félnek is ettől sokan. A tífusos terjedésének további oka a nép indolenciája. Így egyik kifőző eltitkolta, hogy nála két tifuszos beteg van s azok, a kik tőle vitettek ételt, majdnem mind megkapták a hasihagymázot. A polgármesteri hivatal a kifőzőnek a lakásába vezető ajtót befalaztatta és alapos dezinficiálást rendelt el.

— **Pályázatok.** Az alispáni hivatal, március 9-iki lejárattal pályázatot hirdet Sárosvármegye törvényhatóságánál megüresedett szolgabírói állásra. A fizetés 2000 kor. s a lakpénz 350 kor. — Az alsókomárnoki segédjegyzői állásra szintén pályázat van kiírva. Fizetés 600 kor., lakás, fűtés és világítás kapcsán. As állás február 20-ikáig elfoglalandó.

— **Katonai behívók.** Mint értesülünk, az eperjesi rendőrség *készbeszít* a katonai behívókat.

— **Szinügyi-bizottsági ülés.** Eperjes városi szinügyi-bizottsága csütörtökön délután 4 órakor ülést tartott, *Kraysell* Aladár polgármester elnökle alatt. Felolvasták itt először is Besztercebánya átiratát, a mely szerint a jövő évtől kezdve szívesen beveszik Eperjest a kerületükbe, de a régi kerületet fel nem bontják s új alakulásra nem hajlandók. Továbbá tárgyalták Sátoraljaiúj hely átiratát, a mely szerint hat évre akarnák a szinikerületet megalakítani. Szinügyi bizottságunk azon a nézeten van, hogy most próbaévről lehet csak szó, s ha ez kedvezően üt be, köthetünk legfeljebb három éves szerződést, de olyképpen, hogy Eperjes vezetőszeret kapjon az új kerületben. A további tárgyalás ma délután lesz Kassán, a mely értekezleten *Magyar* József főjegyző és több bizottsági tag fog Eperjesről megjelenni. Ez az állásfoglalás helyes, mert ha Újhelylét nem sikerül a tárgyalás, jövőre a besztercebányai kerületbe léphetünk be.

— **Eperjes adója.** Eperjes sz. kir. város tanácsa kimondotta, hogy az önként befizetett állami adókat elfogadják ugyan, de nem szállítja be az államkincstárba, hanem takarékpénztárban helyezi el. Ezt a határozatot,

minthogy Sárosvármegye törvényhatósági bizottsága ilyen döntést nem hozott s minthogy a városi tanácsnak az adómegettagadás nem tartozik hatáskörébe, az alispán megsemmisítette. E megsemmisítő határozat következtében az eddig összegyűlt adót a tanács azonnal beszállította a kir. adóhivatalba, az azóta befolyt adókat pedig időszakonként szállítja be.

— **A tifuszjárvány** statisztikája pénteken délig a következő adatokat tünteti fel: Az utolsó 9 napon 45 új megbetegedés történt; az összes bejelentések száma 171, meghalt 20 beteg, a kórházban ápolás alatt van 40, a városban 25 tifuszos.

— **A vízvezeték előkészítése** a városi előjáróság különös gondoskodásának a tárgya, mert az időből nem akarnak kimaradni. Így többször megsürgették a földművelési miniszteriumban a beadott ajánlatok átvizsgálását és leküldését, továbbá minthogy *Bornemissa* Ádám főispán a törlesztés kölcsön megszerzése körül támogatását felajánlotta, a polgármesteri hivatal megkérte őt, hogy egyrészt sürgesse meg az említett miniszteriumnál iratok leküldését, másrészt a Jelzálog-hitelbanknál járjon közbe kedvező ajánlat adása iránt, vagy legalább azt eszközölje ki, hogy mondjon le a pénzügytétel a régebbi kölcsön felvételekor tett ama kikötésről, hogy a város más pénzügytételnél csak akkor vehet fel törlesztéses kölcsönt, ha ő első helyen bekebelezeti fennálló követelése erejéig a zálogjogot. Egyébként úgy értesülünk, hogy a vízvezeték kérdése ezen a héten szakosztály s a következő héten közgyűlés elé kerül. Megfontolásra érdemes mai vezércikkünk, a mely a kölcsön felvétele tárgyában velünk ellentétes nézetet vall ugyan, de az eszmék tisztázása végett szívesen adtunk neki helyet.

— **A köztisztaság és közegészség** előmozdítása elsősorban a városi előjáróság feladata lenne. Kivált ilyen régi, fertőzött talajú és zsúfoltan épült városban kellene erre különös gondot fordítani; de Eperjesen még sok e téren is a kívánni való. Így a *csatornázás sürgősen kiegészítendő*, mert a villákkal szegélyezett, aszfalt-gyalogjáróval ellátott újabb utcákon kint folyik a szennyvíz s állandóan fertőzött a levegő. A vízvezeték létesítésével kapcsolatban ez okvetlenül keresztül viendő és csodálkozni lehet, hogy a városi előjáróság még mindig a halogatás mellett foglal állást. Pedig a mint csatornázás vízvezeték nélkül, úgy vízvezeték csatornázás nélkül nem sokat ér! Másik sürgős, sőt talán még sürgősebb teendő a *szemétkihordás* régóta vajdó kérdésének a szabályozása. Mert ha a főorvosi jelentés alapján közölt vélemény igaz, hogy a tífus és egyéb járványok egyik oka a piszok, úgy elsősorban a *főorvos úrnak kellene mindent elkövetnie*, hogy a szemétkihordásról szabályrendelet készüljön, a melynek értelmében hetenként legalább kétszer kiszállítsák a szemetet, háziól házra járó kocsikon. Úgy tudjuk, tettek is már e tekintetben vállalkozók ajánlatot az előjáróságnak, a mely azonban — úglátszik — ólomlábban jár s még a folytonos járványok sem készítetik cselekvésre. Pedig nemcsak a naponként beérkező ügydarabok elintézésében áll a városi hatóság feladata — a mivel nem lehet egy várost előre vinni — hanem az új alkotásokban, a multak régi hibáinak gyors orvoslásában. Ne legyen ez az Eperjes örökké csak *Potemkin városa*, a mely villanyfényben úszik, finom aszfaltjáróval van ellátva, de az udvarokban a szemét esztendőn át hever, rossz az ivóvíz, nincs vízvezeték és kellő csatornázása s a járványok állandó lakói neki. (Beküldetett.)

— **A kassai kereskedelmi és iparkamara** most adta ki 1905. évi jelentését kerülete gazdasági viszonyairól. Az érdekes füzet 114 oldalra terjed s nagy körültekintéssel és alaposággal szerkesztette meg a titkári hivatal. A jelentés rámutat először is a kedvezőtlen politikai helyzetből fakadt általános gazdasági hátrányokra, a melyek nyomán drágaság lépett fel és a kivándorlás szinte ijesztő mérvet öltött. Azután az egyes gazdasági ágakat tárgyalja. A terménykereskedés kevés örvendetes tünetet mutat; az árak hanyatlottak s minthogy a pár hét múlva életbelépő német kereskedelmi szerződés a kivitelt meg fogja bénítani, egyelőre javulás sem várható. Az állattenyésztés nem fejlődik eléggé egyrészt a takarmány- és legelőhiány, másrészt a növendék-marhának nagy mennyiségben való levágása következtében, a mely utóbbit országszerte korlátozni kellene. A juh-, sertés- és baromfitenyésztés egyre hanyatlík. A borkereskedés fokozása érdekében azt ajánlja a kamara, hogy a kiváló borbeviteli államok fővárosai-ban létesítsen az állam saját neve alatt kiviteli raktárakat. A fakereskedés nagy lendületet mutat. Tovább küzd a kamara a fogyasztási szövetkezetek ellen s a kereskedői kar megmentése érdekében több reformot ajánl. Részletesen szól még a jelentés a bányászatról s a vele kapcsolatos iparágakról, valamint külön-külön emlékezik meg minden fontosabb ipari foglalkozásról,

végül a pe
az iparosn
lakatos 21
nár 47, ke
gyártó 22,
rász 12, p
hitelügy r
jelentés: „
rebben be
keres elhe
nálatik te
nagyban a
árának jel
időben az
egykes vide
vissza bet
több mint
pénztár. P
a mult évi
mérvben e
rontó hata
mutakozo
pénzszüksé
hogy a főv
tottak törle
átmenetileg
csönöket.
csony kam
intézet ala
kísérlet me
ség belátá
intézetre sz
amúgy is
anyagát, c
mellett köle
a görög ka

— A Sa
nap tartotta
a jövő eszte
díjazással e
nek. A vár
mot rende
törzseket é
valóságára
get irányzo

— Ké
sán vasár
sikerült a

— A
február 11-
s csatlakoz
A program
személyen

— Fe
statisztikai
hogy a
A kimutat
is, a kike
törvényes
ki kell mu
és kor sze
és miért:
kell tünte
közül há
sorába és

— Ke
Egyletnek
sablonoss
a verseny
rendezni
Az egyes
akadt, de
mennyire
zák magu
az egyesü
volt s a
korcsolya
Berta és
Tibor, Gr
is érdem

I. verseny
Horov
II. verset
Meliór
III. vers
bírák:
IV. vers
Meliór
V. vers
Geöcz
VI. vers
bírák:

végül a pénz- és hitelügyletről. Vármegyénk területén az iparosmesterek száma 1905-ben a következő volt: lakatos 21, bádogos 22, fazekas 30, asztalos 114, bodnár 47, kocsi- és kerékgyártó 122, esztergályos 8, szíjgyártó 22, cipész és csizmadia 411, szabó 96, cukrász 12, pék 44 és nyomdatulajdonos 4. A pénz- és hitelügy rovata alatt Sárosvármegyéről ezeket írja a jelentés: „Az Amerikából még folyton, bár már gyerebben beözönlő pénz ideiglenesen a pénzintézetekben keres elhelyezést addig, míg az birtokvétele nem használtatik fel. Ezek az amerikai szerzemények segítik elő nagyban a parcellázás sikerét és a vételkedv a föld árának jelentékeny emelkedését idézte elő. A legutóbbi időben az Eperjesi Takarékpénztár rohanták meg az egyes vidékek paraszt betevői és sürögősen követelték vissza betétjeiket. Ily módon december első felében több mint egy félmillió koronát fizetett vissza a takarékpénztár. Pénzintézeteink évi mérlegei nem rosszabbak a múlt éviéknél, noha a sárosmegyei intézetek is nagy mérvben érezték a fővárosi intézetek versenyének üzletrontó hatását. Némelyik intézetnél élénkebb forgalom mutatkozott, mi részben a parcellázás által előállított pénzügyi szükségletre, részben pedig arra vezetésű vissza, hogy a fővárosi intézetek az utóbbi időben nem folyósítottak törlesztéses zálogköcsönöket és a hitelt keresők átmenetileg az eperjesi pénzintézetekben vettek fel kölcsönöket. Az év első felében — nyilván a külföld alacsony kamatlába által csábítva — Eperjesen egy új intézet alakulásán fáradozott egy konzorcium, de a kísérlet meddő maradt, mert a józan eperjesi közönség belátta azt, hogy Eperjesen nincsen újabb pénzintézetre szükség és a fővárosi pénzintézetekkel, melyek amúgy is magukhoz vonják a vidéknek jobb váltóanyagát, céltalan volna a verseny. A pénzintézetek mellett kölcsönöket adnak még az eperjesi kollégium, a görög katolikus káptalan.”

— **A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület** a minap tartotta évi közgyűlését, melyen elhatározták, hogy a jövő esztendőben gyümölcskiállításal és szarvasmarhadíjazással egybekapcsolt gazdasági gépversenyt rendeznek. A vármegye több helységében háziipari tanfolyamot rendeznek, továbbá kiosztanak baromfitenyésztőrzseket és gyümölcsfacsemeteket. E program megvalósítására a gazdasági egyesület 16,000 kor. költséget irányzott elő.

— **Kéménytűz.** Korn Vilmos gyógyszerész lakásán vasárnap délelőtt kéménytűz támadt. A tüzet sikerült a házbelieknek eloltani.

— **A Magyar Kárpátgyűlés Igloi Osztálya** február 11-ikén, azaz vasárnap Tatra-kirándulást rendez s csatlakozásra szólította fel az Eperjesi Osztály tagjait. A program szerint a kirándulás egynapos; a költség személyenként körülbelül 20 korona.

— **Felekezetenküliek összeírása.** A központi statisztikai hivatal megkereste Eperjes város tanácsát, hogy a felekezetenküliek kimutatását állítsa össze. A kimutatásba felveendőek még a baptisták viszonyai is, a kiket a kormány az elmúlt év végén emelt a törvényes hitfelekezettük sorába. Az összeállításban ki kell mutatni, hogy hányan vannak felekezetenküliek és kor szerint hányan mely vallásfelekezetből léptek ki és miért: anyagi vagy egyéb okokból-e. Azonkívül ki kell tüntetni még azt is, hogy a felekezetenküliek közül hányan léptek be a törvényes hitfelekezetek sorába és melyikbe.

— **Korcsolya-verseny.** Az Eperjesi Korcsolya-Együletnek ez az új vállalkozása szépen sikerült s jövőre sablonossá vált korcsolyaünnepélyek helyett jobb lesz a versenykorcsolyázást felkarolni s esetleg kettőt is rendezni — más-más pontokkal — egy szezonban. Az egyes számoknál ugyan aránylag kevés versenyző akadt, de jövőre a nevezések is bizonyára szebb eredményre fognak járni és többen készülnek s trainirozzák magukat, ha tudják, hogy e versenyeket allandósítja az egyesület vezetősége. A jég ezúttal is kifogástalan volt s a rendezés igen ügyes és tapintatos. A műkorcsolyázók közül dr. Wallentinyi Samuné, Dlugolinszky Berta és Kribel Berta, a férfiak közül pedig Dlugolinszky Tibor, Grúsz Sándor és Mácza István külön felemlítést is érdemelnek. A zsűri a következő tagokból állott:

I. versenyszámnál: elnök Bánó Aladár; ítélőbírák: dr. Horovitz Gyula, Bodon Miksa.

II. versenyszámnál: elnök Szutórisz Frigyes; ítélőbírák: Meliőrisz Lajos, dr. Ferbstein Károly.

III. versenyszámnál: elnök dr. Csátary Ágost; ítélőbírák: Geöcze Ernő, dr. Horovitz Gyula.

IV. versenyszámnál: elnök Szutórisz Frigyes; ítélőbírák: Meliőrisz Lajos, dr. Ferbstein Károly.

V. versenyszámnál: elnök Bánó Aladár; ítélőbírák: Geöcze Ernő, dr. Flórián Károly.

VI. versenyszámnál: elnök dr. Csátary Ágost; ítélőbírák: Szutórisz Frigyes, Bodon Miksa.

VII. versenyszámnál: elnök dr. Flórián Károly; ítélőbírák: Meliőrisz Lajos, dr. Horovitz Gyula

Indítók: I.: Richnavszky Oszkár II. és IV.: Bodon Miksa. VII.: Matherny Gusztáv.

A versenyek részletes eredménye a következő:

I. Műkorcsolyázás:

1. Dlugolinszky Tibor (nagy ezüst-érem)
2. Grúsz Sándor (kis ezüst-érem)
3. Maixner Elek (bronz-érem)
4. Geöcze István (tiszteletdíj)

II. Gyorskorcsolyázás 600 méter:

1. Grúsz Sándor (nagy ezüst-érem)
2. Maixner Elek (bronz-érem)

III. Távugrás:

1. Römer Henrik, 3 m. 52 cm. (nagy ezüst-érem)
2. ifj. Kubek Antal (bronz-érem)

IV. Párosverseny:

1. Dr. Wallentinyi Samuné és Matherny Gusztáv
2. Dlugolinszky Berta és Tibor
3. Kribel Berta és Aladár.

V. Lányok kezdő-versenye:

1. Divald Zsófia (tiszteletdíj)
2. Kannengiesser E. (tiszteletdíj)

VI. Fiúk kezdő-versenye:

1. Schwarz Lajos (kis ezüst-érem)
2. Grün Miksa (bronz-érem)

VII. Gyorskorcsolyázó-verseny 3000 m.

1. Mácza István (nagy ezüst-érem és díj)
2. Steinhübl Zoltán (kis ezüst-érem)
3. Dlugolinszky Tibor (bronz-érem)

— **Elveszett.** Melczter Gusztáv poprádi főjegyző Eperjesen jártában elvesztette 300 korona készpénzét, és pedig vagy a Berger-kávéházban s annak a tájékán, vagy a Kerényi-utczában. A megtaláló 40 korona jutalomban részesül.

— **Holdfogyatkozás.** Február 9-ikén, pénteken volt Európában az idén az első holdfogyatkozás, a melyet földrésznünk nyugati felének lakói észlelhettek. A holdfogyatkozás este 6 óratól 10 óra 40 perczi volt látható. Magyarországon a holdfogyatkozás csak részleges volt.

— **Syndetikon** ragaszt mindent! 12, 20, 32, 40 és 50 fillérrért kapható Eperjesen Cattarinonál.

— **Az eperjesi kir. kath. főgimn. ifjúság jótékony tánczestélye.** Beköszöntött a farsang! Ifjú lányok, ifjú legények kedvencz évszaka, a mikor tánczolni, mulatni, pajzánkodni lehet, a mikor feledve a zongora- és francia-órákat, kézimunkákat, iskolát és hivatalt — átadjuk magunkat a zene édes hangjainak, a táncz hódító műsájának, a szemez játékának... A mikor lerázva a mindennapi élet ezer gondját, baját, kellemetlenségét, élvezzük a boldogító mámort, az édes jelent s a mikor még a jövő képeit is oly ragyogó, oly csillogó szálakkal szőjük... Oh! boldogok ezek a percek nagyon, a melyeket Karneval herczeg ő fenségének áldozunk! S annál jobban kell megbecsülni ezeket, mert oly rövidke, oly gyorsan tűnnek el s mert az élet, a valóság úgyis annyi kínos pillanatot szerez, úgyis oly ritkán mondhatjuk magunkat boldogoknak. Városunkban február 3-ikén köszöntött be Karneval herczeg. Megnyiták a városi Vigadó termei s a közönség nagy örömeire hogyan, hogyan nem, besurrant a nagyterembe a tavasz. Künn zord tél, csikorgó hideg, csillogó hó, csilingelő szánok s benn a nagyteremben egy színpadon felhúzzák a függönyöket s a közönség a legszébb, a legbájosabb tavaszban gyönyörködhetik. Szép virágok, fésű rózsabimbók: bájos kis lányok varázsolták oda a kikeletet s a mikor ajkuk megszólalt, mintha a madarak édes csicsérgését hallotta volna az ember. Valóban bájos látvány volt az a kilencz szép fiatal leány, a kik a XX SZÁZAD című eleven-ujtságot előadták. Lényükön az ifjúság üdesége, szemükben az ártatlanság varázsos fénye, arcukon az első szereplés felhevülésének bájos pírja. Már megjelenésükkel is egy csapásra meghódították a közönséget Hiszen festmény-nél, költészetnél, természetnél, zenénél mindennél szebb egy bájos fiatal leány. S az első kellemes benyomást még jobban fokozta az a kedves hang, melylyel a szerepüket értelmesen, színezve előadták. Mennyi gráciával, mily nagy hatással fűtta meg az előfizetési felhívás kürtjét Kósch Zsófia; mily kedves naivsággal adta elő a vezérczikket Dobiasz Ida; mily hatással pointirozta Raisz Mariska a táviratokat; mily bájosan pengette el br. Ghillány Zsófia a «Csak várjatok» refrainú dalt; mily művészettel, mily finom színezéssel számolt be a tárcza fontosságáról Weiss Elza; mily ügyesen, mily kedves mozdulatokkal szavalta el Bleuer Magda a sport hatalmát és erejét! Avagy nem hódított meg mindenkét az irodalom és művészet bájos rovatvezetője Urban Elli a maga kellemes megjelenésével, csengő hangjával? Avagy kell-e kedvesebb páthosszal előadni egy regény-részletet, mint azt Gerbery Mariska tette? S volt-e valaha rokonszenvesebb a tanúgy, mint ezen az

estélyen, a mikor Zavatsky Mimike elmélkedett kedvesen forrongó kérdéseiről? S a hatást, a mit ezek a kis művésznők elértek, méltán egészítették ki a többi szereplők: Csátary János, Saly Dezső, Petrássy Elek, Kriskó Elek, Uhlarik Pál, a kik mind derekasan állották meg helyüket. ügyesen szavaltak, zajos tetszést arattak. A közönség el volt ragadtatva a XX. SZÁZADTÓL, gyönyörködött, élvezett, mulatott, kacagott, a miben azonban része volt az ügyes tartalomnak is, a mely teli volt aktuális helyi vonatkozásokkal, szellemes csipkedésekkel, ártatlan szatírákkal. S ebben a főderem kétségtelenül a mi szeretett po tánké: Csengey Gusztáv, a ki szellemesen, poétikusan, igazi művészettel írta meg cikkeit; nagy hatás kísérte Szávay Gyula szép verseit; s a többi munkatársak: Bayer Róbert, Németh Béla, Wick Béla és dr. Wallentinyi Samu mind hozzájárultak egy-egy ügyes cikkel, hírrrel, távirattal, üzenettel, ártatlan szatírával ahhoz az osztatlan, nagy sikerhez, a mely XX. SZÁZADOT kétségtelenül a legnépszerűbb hirlappá tette. Az előadás után a szereplők igen kecsesen, általános tetszést aratva lejtették el a *leventétánczot*, a melyet Németh Béla tanár gyakoroltatott be. Az előadás előtt a 67. gyalogezred zenekara, nála megszokott precizitással, kitűnő betanítással, játszott el egy nyitányt nagy hatással. Ugyancsak a zenekar a Rákóczi-indulással fogadta a tánczestély két védnökét: br. Ghillány Imréné és Kósch Árpádné úrnöket, a kiknek kétségtelenül nagy része abban, hogy az a tánczestély anyagiilag és erkölcsileg oly fényesen sikerült. Ki kell még emelnünk azokat, a kiknek a tánczestély előkészítésében, rendezésében fődermük van. S itt elsősorban Bayer Róbert és Németh Béla tanárokat illeti a babér, a kik fáradságot és időt nem kimélve, napokon keresztül dolgoztak, fáradtak, jártak-keltek, hogy az estély minél jobban sikerüljön. Elismerés illeti az ifjúság rendezőt s főleg Körtvélyessy Dezső, Antal Pál, Kizák Bertalan, Reisinger Vilmos, Sziklai Pál, Uhlarik József és Weisz Emil tanulókat. Általános tetszést aratott az üvegkarzat alatt elhelyezett szép tánczrend, a mely Turék Gyula tanár mesterműve. Az estély mintegy 1100 kor. tiszta jövedelmet hozott a jótékony célra. Felülfizettek és ezzel őszinte köszönetre és hálaár kötelezték le az intézetet a következők: báró Ghillány Imréné és Kósch Árpádné 100—100 kor-t; dr. Fischer-Colbrie Ágoston (Kassa), dr. Tóth Sándor, Uhlarik Mátyás és Tragor József (Vác) 20—20 kor-t; Zavatsky Szilárd 14 kor-t; Eperjesi Fogyasztási Szövetkezet, Sziklai Henrik, Kósch Tivadar, Krayzell Aladár, dr. Holénia Gyula, Bayer Róbert, Németh Béla, Raisz Viktor, dr. Balpataky Imre, dr. Vályi János, Zaborovszky Béla, dr. Ghillány György, Ivaneczky János (Nagyadna) és gr. Wengerszky Hugó (Alsósebes) 10—10 kor-t; Kokoschinegg tábornok, Roskoványi Miklós és dr. Oszvald Tivadar 8—8 kor-t; Hoffmann Mór és Urban Gyula 6—6 kor-t; Q., Grega András, Korn Vilmos, Tahy József, Kavalszky Ágoston, Luchs Róbert, Bretz Sándorné, Csengey Gusztávné, dr. Ferbstein Károly, Székely Pál, Böhm Emil, Keczer Miklós (Budapest), Kovács József (Kapi), Kőszeghy Ádám (Felsővízköz), Márttyák Gábor (Bártfa), Pletényi Endre (Kassa), Podhajeczky Ágost (Oszturna), Zsebráczky Géza (Palocsa), Fekt Ferencz, Hulyák Valér, Petrássy Szilárd (Szarazkék) és Márttyák Győző 5—5 kor-t; dr. Janicsek József és neje, Szojka Gyula, Steinfeld Mór százados, Moskovics Nándor, Tardy József, Spányi Kálmán, Hedry Lajos (Frics), dr. Weisz Jabab, dr. Propper Áron, dr. Propper József, Kramer Henrik, Barts Emil, Bleuer József, Wollner Marcell, Bánó Árpád, dr. Földi Manó, Antolik József (Nyársardó), Govrik Sándor (Szeged), Petrik Miklós (Kelembér), Keczer Belizár (Sárosomos) és Pethe Ferencz 4—4 kor-t; dr. Breyer Adolf, Libay Miklós, Ridarcsik Gábor, Sztankay László, Nemessányi Aladár, Matherny Gusztáv, Gregor Endre, Csintalan János, Figula János, dr. Wallentinyi Samu, Fenyvesházy Endre (Alsószalók), Gojdicz János (Kruzsló), Kálószy Ferencz (Homonna), Kleinovszky Antal (Nagysáros), és Homicskó János (Felsőodor) 3—3 kor-t; Brestyanszky György, Kassay István, Kadletz Józsefné, dr. Mosánszky Győzőné, Halmly Edéné, Weisz Lajos, dr. Barczy Lajos, Grieger József, N. N., dr. Bíró Henrik, N. N., Pollák Jakab, Pozsonyi Zsigmond, Schroepfer Antal, Ortancsik József, N. N., Hirschmann Ferencz, Andráscsik János (Raszlavicza), Bujanovics Gyula (Budapest), Grofcsik István (Keczerpeklén), Havas Jakab (Veszprém), Kangyera József (Hrabóc), Korányi Antal (Bártfa), Kurimszky János (Szinye), Leiteregh Károly (Karácsonymező), Legeza István (Lőcse), Leukanics Ágoston (Komlóspataka), Lieber János (Delnekakasfalu), Mankovits Antal (Fekete-kút), Mathia Endre (Tarkó), dr. Martos Sándor (Selmeczbánya), Nyemetz István (Malóc), Román József (Munkács), Rojkovich Tivadar (Décső), Ruzsnyák Bálint (Plavnica), Sebes Ferencz (Kende), Sikorszky Sándor (Temesvár), Szepesházy Imre (Felsővízköz), Szkunzevics Kornél (Budapest), Sznak József (Zemplénavásárhely), Valcsák

Károly (Lukó), dr. Tomka István (Homonna) és Schirilla Iváné 2—2 kor-t; Andrasovszky István (Frádman), Gyulay Géza, Antal János, Zaitz Tivadar és Poloczek Artur 1—1 kor-t; N. N. 80 fill. Összesen 800 kor. 80 fill. Mondanunk sem kell, hogy az előadást tánc követte, a mely kitűnő hangulatban, pezsgő kedélyben reggel 6 óráig tartott. A kik ezen az előadáson és táncestélyen résztvettek, bizonyára mindig kellemesen fognak reá visszaemlékezni. Jelen voltak: *Asszonyok*: br. Ghillány Imréné, Kósch Árpádné, Uhlarik Mátyásné, Urbán Gyuláné, dr. Mikler Károlyné, dr. Tóth Sándorné, Bánó Aladárné, dr. Raffay Ferenczné, dr. Wallentini Samuné, Párkányi Gyuláné, br. Ghillány Lászlóné, dr. Dobay Józsefné, Draskóczy Lajosné, dr. Körtvélyessy Dezsőné, Schöpflin Gézáné, Kirchmayer Geróné, Ehrenberger Ernőné, Mikolik Istvánné, Zavatzky Szilárdné, Bleuer Józsefné, Dóbiás Edéné, Bokor Lászlóné, Széman Istvánné, Jakobei Dezsőné, Bayer Róbertné, Csengey Gusztávné, Raisz Viktorné, dr. Csatóy Ágostoné, Szmoligovics Szilárdné, Oszvald Károlyné, Divald Lajosné, Zaitz Tivadarné, Schroeffer Antalné, Ibrányi Lászlóné, Antal Jánosné, dr. Holénia Gyuláné, Nádaskay Sándorné, Körtvélyessy Ádámné, Talán Endréné (Lőcse), özv. Blažek Gusztávné, dr. Müller Bertalanné, dr. Weisz Jakabné, özv. Dlugolinszky Tivadarné, Gerbery Sándorné. Rác Istvánné, Sziklai Henikné, Gaál Lajosné, Báthory Jánosné, Verbőczy Józsefné, özv. Mankovics Miklósné, özv. Mosászky Győzőné, dr. Balpatoky Imréné, Mészáros Lajosné, Teszter Zsófia, Körtvélyessy Bertalanné, özv. Schirilla Istvánné, Martényi Ferenczné, Berzeviczy Ignáczné, Bretz Sándorné, Glasner Mórné, dr. Ferstein Márkné, Havrilla Andrásné (Sóvár), Kizák Jánosné, Bánóczy Zoltánné, dr. Liska Mihályné, Dvorszky Edéné, Takács Istvánné (Kelembér), Boros Zsigmondné. — *Leányok*: Zavatzky Mimi, Bleuer Magda, br. Ghillány Zsófi, Kósch Zsófi, Dóbiás Ida és Irén, Dlugolinszky Berta, Blažek Helén és Olga, Sztarna Erzsé, Nádaskay Iza, Ibrányi Baby, Jakobei Klári, Mózler Irén, Urbán Elly, Gerbery Mariska, Weisz Elza, Szinyei Rózi, Szmoligovics Manyi, Antal Aranka, Körtvélyessy Irén, Tóth Mimi, Steiger Irén, Praesenszky Margit, Dobránszky Ilka, Kináisz Aranka, Mohr Lucie, Dojcsák Irén, Szlatkovszky Erzsé és Gizi, Báthory Anna, Früstök Mariska, Hortulányi Mariska, Székely Ditta, Dite Máli, Talán Irén (Lőcse), Bodnovics Katicza, Frimmer Anna, Dúzs Mária és Erzsé, Télessy Ilona, Szkerkanek Ditta, Bodnár Erzsé, Raisz Erzsé és Mariska, Lórencz Vilma és Mariska, Lórencz Vilma és Mariska, Havrilla Margit (Sóvár), Burik Olga (Kisszeben), Ladomérszky Olga, Bánóczy Vilma, Zboray Mariska, Banyák Ilona, Dvorscsák Zsófi. (Dr. W. S.)

— **Tátrafüredi látogatottsága.** A tátrafüredi fürdővendégek száma jan. 31-ikéig összesen 304 volt. A vendégek között a legutolsó két kimutatás szerint is a budapestiek állanak legelőli, de azért most már gyakran találkozunk egyéb városok neveivel is. Ott látjuk a vendégek között: Péchy Melaniet és Péchy Erzsébetet Pécsújfaluról, továbbá dr. Kuzmik Pálnét és Berzeviczy Lilyt.

— **Baromfi-kolera.** Sárosvármegye felsőtarcazi járásában hetek óta dühög a baromfi-kolera, a mely nagy kárt okoz a szegény parasztnépek. A vész egyre terjed; okát mindeddig nem sikerült kideríteni. Hogy a járvány terjedését megakadályozzák, a vásárra való vitelt megtiltották.

* **A kisgazdák megmentése.** Az ország több részében erősen folyik már a földtehermentesítő akció, a melynek az a célja, hogy a kisbirtokosok adósságterheit csökkentse. Érdekes és figyelemreméltó tünet az, hogy a vidéki takarékpénztárak viselkednek az akcióval szemben. Az akció vezetői minden alkalommal hangsúlyozzák, hogy a mozgalom egyáltalában nem irányul a vidéki takarékpénztárak ellen. Sőt a terv éppen az, hogy a kisgazdák megmentése érdekében a vidéki pénzügyintézetek erejét is mozgósítsák s őket is bevonják az akcióba. Céljuk, hogy csak a pénzpiac helyzetéhez viszonyítva, magas kamatlábbal dolgozó pénzügyintézetek kezéből szabadítsák ki a kisgazdákat, a kik a propagált hitelnyújtási tervek szerint lényegesen kisebb évi összegeket fizetve, fogják törleszteni az új és olcsóbb kölcsönöket. Vannak pénzügyintézetek, a melyek belátják, hogy ha reális és tisztességes polgári haszonnal beírják, megtarthatják eddigi működési körüket. Biharban például néhány pénzügyintézet körlevelekben értesítette adósaikat, hogy két százalékkal leszállítja az eddigi kamatot. Az így olcsóbbá lett hitel még mindig drágább ugyan az akció által közvetített kölcsönöknél, a különbözet azonban a konvertálás körül felmerülő költségek beszámításával csaknem teljesen kiegyenlíthető. A bizottság ilyenkor mindig azt ajánlja, hogy a kisgazda maradjon meg az illető pénzügyintézetnél, csak vétesse be a kötelezvénybe azt a kikötést, hogy a kamatláb többé föl nem emelhető. Ennek a

célja: megakadályozni azt, nehogy a pénzügyintézetek a szorult helyzet elmúltával újra fölserófolják a kamatlábat s a kisgazdák oda jutnának vissza, a hol eddig voltak. Némely pénzügyintézet példája mutatja, hogy nincsenek kizárva hasonló lelkiismeretlenségek. Biharban például rájött a bizottság a következő machinációra: Egy debreczeni magánpénzügyintézet körlevelekkel árasztotta el a népet. A körlevelek külső kiállításban az akció körleveleihez hasonlítva, szintén annuitásos kölcsönt kínálnak, de olcsóbb százalékra. A látszólag tetszetős ajánlatnak természetesen bibije van: ez a magánpénzügyintézet eljárási költségek s egyéb jogcímek fejében annyi pénzt szed be előre az ügyfeleitől, hogy azok a kölcsönvett összegnek csak egy töredékét kapják kézhez az olcsó pénz leple alatt tulajdonképpen uszora-kölcsönt kaptak. Természetes, hogy az ilyen lelkiismeretlen eljárás különösen alkalmas arra, hogy a nép bizalmát megrendítse. A nép nem tesz különbséget körlevél és körlevél között, miután egyszer-kétszer csalódott; a baráti kéznek sem hisz többé mely azért nyul feléje, hogy megmentse. Különösen az annuitás és annak a törlesztési módja kelt bennünk bizalmatlanságot s a derék-kisgazdák fejébe főleg az nem fér, hogyan lehet az, hogy ők harmincz vagy ötven évre kötik le a földjeiket s annak daczára hamarabb is szabadulhatnak, ha akarnak. A ki öt, tíz vagy tizenöt félév járandóságát fizeti ki egyszerre, adóssága a megfelelő arányban apad s öt, tíz vagy tizenöt félévvel hamarabb törleszti le a tartozását. Remélhető, hogy a nép — szellemi vezetőinek a helyes befolyása alatt — hamarosan be fogja látni azt, hogy az egész akció az ő javára történik.

— **Gyapjútermelés.** Sárosvármegye területéről 1905-ben az egyes uradalmak a következő gyapjúmennyiségeket hozták forgalomba: Zborón özv. Erdődy K. grófné 9000, Somoson Andrassy Gyula-féle hitbizomány 1500, Zsebfalván Pulszky Géza 1600, Hertneken Frigyes Anhalti herceg 1400, Lubotinban Leuchtag M. és Gy. 1400, Alsóbesen sz. Wengerszky Hugó 1200, Sárospentéren gróf Szirmai György 1000, Lapiszaton Keczer Miklós 1000, Felsőmérken Piller Miklós 1100, Vörösmalmán Szirmai György 1000, Berettőn Péchy Sz. grófné 1000, Radács on ifj. Hedry Ernő 1000, Hanusfalván gróf Dessewffy Dénes 1000, Kapiban Dessewffy Gy. örökösének bérlője 1500, Töltszéken Ghillány László 1100, Fricsen báró Ghillány Imre 1000, Szentmihályon a Bethlenfalvy R. örökösének bérlője 800, Izsépen Bujanovics Sándor 800, Palocsán Salamon Géza 700 és ugyanott Salamon Attila örökösei 600, Pillerpeklénben Piller Kálmán 700, Szinyén id. Szinyei Merse J. 700, Kellemesen Dessewffy M. grófné bérlője 700, Szinyeújfaluban Szinyei R. és A. 700, és Pécsújfaluban Péchy Zsigmond 600, valamint Kerekretn Willetz Mór 600 kilogrammot.

— **Kitüntetett likörgyáros.** A hazai ipar újabb diadaláról értesülünk. Ugyanis a bécsi „Internationale Kochkunst-Ausstellung” zsűrije *Schrank* Béla esztergomi likörgyáros cég gyártmányait „kiváló minőségűként” a legnagyobb eredménnyel: „Grand Prix” aranyérem- és díszoklevéllel tüntette ki. Nevezett cég minden nagyobb városban képviselve van. Helyi képviselője: *Lindner F. Mór.*

— **A Tátrafüredi Téli Sportklub** február 11-ikén d. e. 11 órakor tartja Tátrafüreden rendez évi közgyűlést, melynek tárgysorozata a következő: a) a választmány és igazgatóság évi jelentése; b) az évi számadások bemutatása; a felmentvény iránti határozathozatal; c) új választmányi tagok megválasztása; d) esetleges indítványok.

— **Tudomásul.** A jolsvai siketnéma-intézetbe az 1906/7. tanévre harmincz, 7—11 éves korban levő siketnémát és nagyothallót vesznek fel Gömör-, Abaujtona-, Sáros- és Szepesvármegyék területéről. A felvétel iránti kérvényt a szülők adhatják be az intézet felügyelőbizottságához. A teljesen vagyontalan szülők gyermekeit ingyen ellátásban és nevelésben részesítik az egész 8 évi tanítási idő alatt. Dadogók és hebegők szintén felvétetnek. Közelebbi felvilágosítást ad: *Markovics Árpád* igazgató Jolsván (Gömör m.)

— **Baromfityényszó-telep.** A Szepesvármegyei Gazdasági Egyesület baromfityényszó-telepet szándékozik Lőcsén a kertmunkás-iskola telkén fölállítani. Módot akar ezáltal nyújtani kertmunkás-növendékeinek a Felvidéken e teljesen elhanyagolt gazdasági ág fölkarolására.

— **Az élelmiszerek folytonos drágulása mellett** különös figyelmet érdemelnek az olcsóbb élvezeti-cikknek. Legjobb italként ajánlatos a *Messmer-tea*, mely nagyon kiadó s ezért használatban olcsó és kiváló ízű. Kapható *Ben* Simon üzletében Eperjesen.

— **Testvérgyilkosság tévedésből.** Lőcséről írják: Sebespatakon a bányamunkások között verekedés támadt, melynek során *Márkus János* abban a hitben, hogy valamelyik ellenségével áll szemben, leszúrta saját testvérét. A gyilkos önként jelentkezett a hatóságnál.

— **Orvosi kitünőségek** egyhangú véleménye az, hogy a *Zoltán*-féle csukamárolaj, melynek rossz szaga, íze nincsen, a gyermekek legjobb erősítő- és tápszere. miert is ajánlatos ezt is számításba venni a ragályos-betegségek elleni védekezésnél. Üvege 2 kor. a készítő Zoltán B. gyógyszerárban Budapest és a helybeli gyógyszerárakban.

— **Eperjes város főorvosának jelentése** az egészségügyi állapotáról 1906. január havában. Az egészségügyi állapot — viszonyítva a múlt havihoz — rossz. A városi kórházban kezeltetett 89 fekvő-, 223 járóbeteg, összesen 312. A városi fő- és alorvos magán-gyakorlatában kezeltetett 43 fekvő-, 67 járóbeteg, összesen 110. Előtrébe léptek a bél és gyomor megbetegedései. Fertőző bajok közül bejelentetett: 1 roncsoló toroklob, 51 hasihagymáz és 2 járványos fültömírgylob. Élve született 32 fi, 12 leány, összesen 44; meghalt 20 fi, 21 nő, összesen 41, azaz csak hárommal több a születés, mint a halálozás. Ezeket kivül halva született egy fiú. Különös kóros: a *tifusz*, járványosan. Orvosrendőri boncolás nem volt. Az áruba bocsátott tej, tojás, kenyér, vaj többször elkobozva.

— **Jó egészséget** az új esztendőre szerezhet mindenki csúsz, reuma, tejfájás, influenza, nátha és mindenemű meghűlésből származó bajok ellen a legelőkelőbb orvosoktól ajánlott, törvényesen védett székelyhavasi „Indaszesz” használata által. Kapható 2 és 1 koronás üvegekben mindenütt. Készíti Balázsovich Sándor gyógyszerész, Sepsiszentgyörgy, 116. szám.

— **Szökött katona.** A 34. gyalogezred egyik legénye: *Gál Géza* (más néven Bujnovszky) e napokban megszökött az ezredétől. Szökésekor polgári ruhát viselt. Gál barna ember, foglalkozására nézve bádogos. Körözését megindították.

— **Az anyakönyvi hivatal kétheti kimutatása.** *Születtek*: Mikulszky János r. k., Váradi Miklós izr., Teutelbaum Oszkár izr., Döring Hedvig Gizella á. h. ev., Aftan János g. k., Stechler Mór izr., Hriz Iztván r. k., Szlanyina János r. k., Klein Márta r. k., Stalmach Mária r. k., Drozda János r. k., Drozda Mária r. k., Miklós Mária r. k., Novotni Veron r. k., Szabol-Palkó Ferencz r. k., Orosz Ilona r. k., Szafkó Mária g. k., Bubics Jónás izr., Csabinyák Sándor g. k., Papp Sári r. k., Maguth Miklós r. k. — *Meghaltak*: Jakovszky János g. k., 70 éves; özv. Bodnár Istvánné r. k., 54 éves; Freundlich Ilona izr., 9 éves; Alexi Mária r. k., 60 éves; Kurimszky József r. k., 67 éves; özv. Jakovisz Antalné g. k., 81 éves; Katusa Mária r. k., 8 éves; özv. Aftan Andrásné r. k., 34 éves (gyermekágyban); dr. Duda Árpád r. k., 30 éves; özv. Jaskóné á. h. ev. 82 éves; özv. Kugler Józsefné g. k., 68 éves; Varga Jánosné g. k., 75 éves; Krayzell Kálmán ág. h. ev., 64 éves; Tyran József r. k., 13 éves; Derfényi Béla r. k., 10 hónapos; Ditrich Teréz r. k., 16 éves; Jurcsik Károly r. k., 74 éves; Korejs Károly r. k., 24 éves; Schneck Árminné izr., 29 éves. — *Házasságot kötöttek*: Vilček János r. k. és Estocsák Erzsébet r. k.; Brindza Mihály g. kath. és Simkó Veronika r. kath.; Nyemecz József r. kath. és Stalmach Anna r. kath.; Ropszky József r. kath. és Harcsarik Mária r. kath.; Dija András r. k., és Sebes Anna r. k.; Lipták János r. k. és Halykó Zsuzsanna r. k. — Január havában született 32 és 1 halott fiú, és 12 leány; meghalt 20 fi és 21 nő. Házasságkötés volt 6.

A házasszony gondolkodásán mulik a család üdve, boldogsága!

A Kathreiner-féle Kneipp-malátá kávé

Kathreiner előállítási módszere révén kellemes ízű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetlenebb előnyöket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangsúlyozzuk kifejezetten a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjünk Kneipp-páter védjeggyel.

Felelős szerkesztő:
Dr. Raffay Ferencz.

Kiadótulajdonos:
Kósch Árpád.

Császár

derm bere
török-, kő
fürdők. Iv
kezelés.
Prost.

Iszár

INGYEN
Vágya k
küldje me
(Levelek 2
10 fillerre

190

adó

ügyn

Köz

védi ir

K

Fe

három

tartozó

május

Böv

GÖ

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

A F

NYILTTÉR.

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmas-rend tulajdona. Elsőrangú kénes hévízű gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; bőlég-, szénsavas- és villamosvízfürdők. Ivó- és belégrzési kúra. 200 kényelmes lakoszoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld az igazgatóság.

Iszakosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Coza-porból. Kávé, tea, étel- vagy szeszitalban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Coza-por többet ér, mint a világ minden szobeszele a tartózkodásról, mert csodálatos ellen-szénvessé teszi az iszakosnak a szesz-italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt felesleg, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

A Coza a családok ezreit lékítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény- és becstelenségtől megmentet- tük később józan polgárok és ügyes üzletemberek let- tek. Temérdek fiatal embert a jó útra és szerencséjé- hez segített és sok embernek életét számos évvel meg hosszabbította.

Az intézet — mely a Coza-por tulajdonosa — mindazonoknak, kik kívánják, egy próbát küld és egy köszönőlevelet telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatá- sárol. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártal- matlan.

INGYEN PROBA 386. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intéz. tnek. (Levelek 20 fill., levelezőlapok 10 fillérel bérmentesítendők.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 386.),
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

1906. évi május hó 1-jétől bérbe- adó a Jókai-tér 1. sz. alatt levő úgynevezett Ruszinkó-féle ház.

Közelebbit megtudhatni Szmoligovics ügy- védi irodájában.

Kiadó lakás.

Felső-körút 35. számú házba: három szép, tágas szobából és a hozzá- tartozó mellékhelyiségekből álló lakás május 1-jétől kiadó.

Bővebbet ugyanott.

27—1906. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajthatónak **Lichtig Jakab** eperjesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 226 kor. tőkeköve- telés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. tszék (az eperjesi kir. járásbíró) területén levő és Eperjes sz. kir. városban, a Felső-körúton fekvő, az eperjesi 1498. sz. tjkvben foglalt A. + 3. sor., 1182/2a. 4. hr., 21. öi. sz. ház., mellék- épületek- s kertből álló ingatlanok B. 11. sorsz. alatt Lichtig Jakab nevére irt jutalékára 3171 kor. kikiáltási árban az ár- verést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1906. évi márczius 20-ik napjának d. e. 10 órájkor az eperjesi kir. törvényszék pertári helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 318 koronát készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.
Eperjes, 1906. évi január hó 5.

Urbán Gyula,
kir. ítélőtáblai bíró.

53/1906. sz.

Hirdetmény.

Az Eperjesi Ipartestületnek
1906. február 25-én d. e. 10 órakor

a városház tanácstermében megtartandó

Rendes évi közgyűlésére

az Ipartestület t. tagjai ezennel meghivatnak.

Azon esetre, ha az egybegyűlt tagok száma az alapszabályok értelmében határozathozatalra elegendő nem lenne, a közgyűlés megtartására f. évi márczius 4-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki határ- napul, a mikor a közgyűlés az egybegyűlt tagok számára való tekintet nélkül meg fog tartatni.

Napirend:

1. Elnöki jelentés.
2. Az 1905. évi számadások megvizsgálása, azok fölötti határozathozatal és a felmentvény megadása.
3. A testület 1906. évi költségelőrányszatának meg- állapítása.
4. Az előjáróság elnökének, 20 tagjának és 3 ellenőr- nek megválasztása.
5. Betegségélyzőpénztári kiküldöttek: igazgatósági, felügyelőbizottsági és választott-bírói tagok választása.
6. Egyéb indítványok, ha azok 20 tag aláírásával 4 nappal a közgyűlés előtt a választmányának beadattak.

Eperjes, 1906. évi január hó 31-ikén.

Brestyenszky György,
elnök.

124—1906. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak **Binder Károly ismeretlen örökösök** végrehajtást szenvedők elleni 60 kor. 84 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az eperjesi kir. tszék (az eperjesi kir. járásbíró) területén levő és Eperjes sz. kir. városban fekvő, az eperjesi 1220. sz. tjkvben A. I. 1. sor., 1442/c. hr. sz. rét és 3. sor., 1442/a. hr. sz. és Binder Károly nevére álló rét 1133 kor. kikiáltási ár- ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingat- lan az 1906. évi márczius 22-ik napjának délelőtti 10 órájkor ezen kir. tszék pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 114 koronát készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.
Eperjes, 1906. évi január hó 11.

Urbán Gyula,
kir. ítélőtáblai bíró.

54/1906. sz.

Hirdetmény.

Az Eperjesi Ipartest. Betegségélyzőpénztárnak
1906. február 25-én d. u. 2 órakor

a városház tanácstermében megtartandó

Rendes évi közgyűlésére

a kiküldött t. tag urak ezennel meghivatnak.

Ha azonban az egybegyűlt kiküldöttek száma az alapszabályok 27. §-a értelmében határozatképes nem lenne, a közgyűlés újabb megtartására határnapul márczius 4-ik napjának délutáni 2 órája tűzetik ki, a mikor is a közgyűlés az egybegyűlt kiküldött tagok számára való tekintet nélkül meg fog tartatni.

Napirend:

1. Az igazgatóság pénztári jelentése.
2. Az 1905. évi számadások megvizsgálása, azok fölötti határozathozatal, valamint a felmentvény iránti határozat.
3. Az 1906. évi költségelőrányszat megállapítása.
4. Az igazgatósági tagok felének kilépése, azok helyébe új tagoknak, a felügyelő-bizottság tagjainak és a választott-bírók választása.

Eperjes, 1906. évi február hó 30-ikán.

Brestyenszky György,
ig. elnök.

Figyelmeztetés. Az alapszabályok 26. § a/ pontja érte- lémében a közgyűlésen csakis a törvényesen megválasztott ki- küldöttek jelenhetnek meg.

GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, **BENZINMOTOROK,**
SZALMAPRÉSEK gőzhajtásra,

ARATÓGÉPEK és egyéb **MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK**

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK
VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

A NAGYSÁROSI MŰMALOM-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ez évi **Rendes Közgyűlése** f. évi
február hó 28. napján, délután 3 órakor

Eperjes sz. kir. város tanácstermében fog megtartatni, a melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tanácskozási tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése az 1905. üzleti évről és az annak alapján szükségelt határozatok.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Határozat a veszteség leírása és az osztalék meg- állapítása iránt.
4. Egy igazgatósági tag választása.

Eperjesen, 1906. évi január hó 18-ikán.

Báró Ghillány Imre s. k.,
közgyűlési elnök.

Alapított 1869.

KÖSCH ÁRPÁD

KÖNYVNYOMDÁJA || PAPIRRAKTÁRA

EPERJESÉN.

Legválasztékosabban berendezett

Korszerűen s díszesen felszerelt

Árjegyzékek, számlák, cégkártyák, körlevelek, üzleti jelentések, intézkedések, címkek, vonalozott üzleti könyvek; levelezőlapok, csomagoló- s levélpapírok és borítékok czégnomással. ooo

Pénztintézeteknek: Alapszabályok, értékpapírok, mérlegszámlák, üzleti könyvek (színes vonalzással is). Ügyvédek részére: Mindennemű kérvények és keresetek, meghatalmazások, kötvények s szerződések, óvasok, ügyvédi könyvek stb.

Díszművek, könyvek, hetilapok, folyóiratok elegáns és pontos előállítás, köz- és magánhivatalok, takarékpénztárak nyomtatványainak szép és csinos kiállítása.

Különlegesség könyvnyomdai színnyomásban!

Egyházi, tanügyi, közigazgatási és más hivatalos nyomtatványok raktára. Oklevelek, isk. értesítők, bizonyítványok s kimutatások nyomtatása. Névjegyek. Bevásárlási árúkönyvek rovatolva.

Eljegyzési és esketési kártyák, meghívók ízléses kivitelben, falragaszok, műsorok, étlapok, tánczrendek, színlapok s egyesületek részére szükségelt nyomtatványok díszes előállítása. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesítik.

Bármely hírlapra előfizetések közvetítése.

Motorhajtóberendezés. Tömöntöde.

Költségvetések — készítenő nyomtatványokról — postafordultával.

— Eperjesi Kerületi Betegsegélyző-pénztár. —
58—1906. szám.

Pályázati hirdetés.

Az Eperjesi Kerületi Betegsegélyző-pénztárnál megüresedett — a pénztár kezelésével is megbízott — **másodtisztviselői** állásra ezennel pályázatot hirdetünk.

Felhívjuk mindazokat, a kik ezen, évi 1200 korona fizetéssel, 200 korona lakbérrel javadalmazott és egyévi próbaidő után véglegesítés és nyugdíjbiztosítással járó állást elnyerni óhajtják, hogy ez iránti, sajátkezűleg írt és szabályszerűen felszerelt kérvényüket alantírt titkárnál folyó évi február hó 15-ikén déli 12 óráig annyival is inkább nyújtsák be, mert a később érkező pályázatot figyelembe nem vehetjük.

Pályázni óhajtok kötelesek négy középiskolai vagy ezzel egyenrangú négy polgári-iskolai osztálynak elvégzését bizonyítani; életkorukat és eddigi foglalkozásukat igazolni; végül 500 korona biztosítékot letétbe helyezni. Kereskedelmi iskolát végzetek előnyben részesülnek.

Eperjes, 1906. évi január hó 26-ikán.

Schreiber N. Ignác s. k.,
titkár.

Sziklai Henrik s. k.,
igazgatósági elnök.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller pöttéka

egy régióknak bizonyult háziser, mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **kőzhögésnél, csúznál és meghűléseknél** bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, **Budapest**en.

Richter gyógyszerár
az „Arany oroszlánhoz”, Prágában.
Elisabethstrasse 6 neu. Mindennapi szétküldés.

Köhögés!

Ki arra nem ügyel, vétkezik saját teste ellen.

— KAISER-féle —
MELL-KARAMELLEK
a 3 fenyővel.

Orvosilag megvizsgálva és ajánlva köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen.

4512 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány tanúskodik, hogy azt, a mit ígérek, valósul.

Csomagok ára **20 és 40 fillér.**

Kapható:

SCHOLZE A. és FIA
czukrászda- és kávéházában EPERJESÉN.

Fehér és sarga Orpington
egy-egy

kakas és jércze

1905-ről, **eladó**

Balkányi Simonnál
Krompachon (Sepes megye).

Amerika

Abreise aus Havre jeden Samstag.

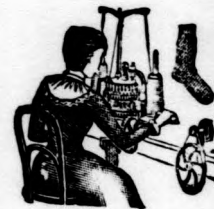
Französische Linie.

Bequeme, rasche Fahrt, ausgezeichnete Verpflegung sammt Wein u. Liqueur. Fahrkarten nach allen Stationen sämtlicher amerikanischen Bahnlínién zu Originalpreisen. Nähere Auskunft erteilt gratis und franco

Französische Linie

WIEN, IV., Weyringerg. 8.

Legalább 5 korona napikereset!

Házimunka kötőgép-társaság részére keresünk mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre. Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka kötőgép-társaság
Thos. H. Whittick és Társa
Budapest, IV., Havas-utca 3-593.
Frag, Petersplatz 7-593.

Teljesen pótolják a külföldi likőröket Schränk Béla

gőzerőre berendezett
likörgyáranak
elismert jó gyártmányai
Esztergomban.

Legnagyobb versenyképesség!

Képviselve:
Lindner J. Mor, Eperjes.

Különleges gyártmány:
Triple Sec
„Comme il faut“.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoz 50 fillér.

1-ő és szétküldési raktár:

„NADOR” GYÓGYSZERTÁR

Budapest, VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyított.

Eperjesen kapható: Barts Emil, Korn Vilmos, Molitorisz István gyógytárakban és Pálesch Árpád drogeriában. — **Bártfán:** Löcherer Gyula és Tirscher István gyógytárakban.